

Kőbányai János

E-mail regény születik

Az irodalomnak régi műfaja a levélregény. A levél, mint a történet kerete, amelyben az elbeszélés a hősöknek a levelezésben folytatott párbeszédén hömpölyög előre. Ez a megszólítási mód ugyanúgy lehetőséget ad a kor- és jellemfestésre vagy gondolatok kifejtésére, mint a hagyományosabb epikai formák. Nem is szükségeset partner hozzá – a levelezés lehet a maga fiktív voltában is egyoldalú. A példák sorolhatók Mikes Kelemtől Szomor Dézsigig. Az irodalmi kifejezés másik tradíciójához tartoznak azok a levelek, amelyeket posta útján el is küldenek, ugyanakkor a szerzője pontosan tudja, hogy ez valamikor az irodalmi recepciójának a része lesz. (Ezt biztosítandó sokszor másolatot is készít magának róla – már abban a korban is így történt ez, amikor nem volt indigó, s majd fénymásoló.) Saját személyiségének súlya, ismertsége ismeretében veti mondandóját papírra. Hiszen feltételezi, hogy irodalmi hagyatékát kutatni és publikálni fogják, sokszor a végrendeletben ad utasítást a nyilvánosságra hozatal módját, idejét vagy fórumát illetően. Nemeször a halála után olyan rejtett bombákkal biztosítja a személye iránti érdeklődést, amelynek várható reakcióival már nem kíván megküzdeni. S persze az is sokszor előfordul, hogy egy szerző a leveleit vagy a levelezését már életében kiadja. Hiszen a felsűrűsödött történelem már egy emberöltő alatt is korszakokra távolodott tőle.

Hasonló jelenség a naplórás – az önmagunkkal folytatott párbeszéd. Van író, akinek ez a fő műfaja, médiuma. (Például: Márai Sándor.) Bálint Péter *Nyílt Kártyákkal, a levél- és naplórásról* című remek esszékötete (Nagyvilág esszék, 2001, Budapest) főleg francia s franciás műveltségű magyar írók példáin keresztül elemzi a párbeszéd alapuló gondolkodás sokoldalú funkcióit.

A levelezésnek, e fikció és dokumentum, tudatos publikáció és tény-, valamint gondolatközlés határán egyensúlyozó kommunikációnak a *köztes* szerepe kétségeket ébreszt a hitelesség tekintetében. Hiszen a posztumusz közlés tuda-

ta olyan kép rögzítésében érdekelt, ahogy a szerző szeretné látni és megörökíteni magát. S ez messze nem az: ami igaziból önmaga. (Ha van műszer, amellyel ez kimutatható.) A publikáció előfeltevésével íródott levelezés ezért olyan, mint az önkieldóval készült portré, amikor az exponálás előtt jól megfésülködünk, behúzzuk a hasat, s előhívás után még retusálunk is az eredményen.

A levelezés a történelemnek is az egyik legfontosabb forrása. Leginkább az olyan levélpárbeszéd, amelyek már nem a tudatos-tudat alatti önreprezentáció igényével készültek. Ez nyújt csak igazán jellemző adatot egy-egy korról, személyiségről. Nemkülönb az intézmények, állami hivatalok, a diplomácia levelezései – amelyek egy-egy meghatározó döntéshozatalról vagy magáról a kor uralkodó szellemi áramlatairól homogenizálnak és konzerválnak első kézből származó ismereteket.

Az intézmények és magánszemélyek között lefolyt levelezés a sokrétű és bonyolult viszonyokat tükröző korlenyomatok egy másik csoportja. Ezekből rekonstruálható egy-egy politikai, társadalmi rendszer működése. Nemkülönb az intézmények levelezése és értékelése a kiválasztott és megfigyelt magánszemélyekről – e drámai fordulatokban és leleplezésekben bővelkedő kvázi-irodalomnak most nagy keletje vagyon.

Ugyanis e levelek tudatos vagy csak iktatókönyvi sorrendbe rendezése maga a spontán módon keletkező és kibontakozó dráma vagy éppen más irodalmi műfajban kikristályosodó műforma. (Regény, komédia, krimi, paródia.) Ezek sokszor felülmúlják az írói fikció képzelőerejét. Hiszen magukban hordozzák mindazt, amit annak tartalmaznia kell vagy illik. Egy-egy kor jellegzetes nyomait, a korszellem reprezentatív megjelenését, problémáit, diskurzusát. Vagy: éppen ezen a médiumon jelenik meg a diskurzus – mert az irodalomban különböző cenzurális okok folytán nem nyilvánulhat meg. (Diktatúrák idején, vagy pl. az ún. politikai

korrektség öncenzurális kívánalmi okán – mint esetünkben is.)

A levéldokumentumok összeállításának egy újabb alfaja, amikor valaki (egy szerző, aki másokat is bevon a kollektív szerzőségbe) spontán, majd szándékosan szondázza egy hivatal, egy intézményrendszer s az azt megtestesítő személyeket – egy-egy konkrét (partikuláris) ügy elintézése, megoldása vagy csak megbeszélése során. Mely kérdések – véleménye szerint – döntő fontosságúak (univerzálisak), s nemkülönben a rá adott válaszok. S lassan-lassan a spontán levelezése (esetemben, hiszen ki más tapasztalatáról, mint a sajátomról tudok csak beszámolni) valamely irodalmi fikciós műfajjává fejlődik: drámává vagy valamely epikává. S amikor ez a kvázi (vagy valóság-)irodalmi műfaj kibomlik magától, s erre a szerző (szervező) rájön, akkor a folytatás már némileg irányítottá is válhat. Mint a levelezését professzionális gonddal, ezzel célzatosan fogalmazó író, ugyanúgy az ügyének képviselőjéből szereplő, majd krónikás válik. S ezentúl a saját leveleit és kérdéseit már egy reprezentáció (publikáció) igényével fogalmazza. S sejteti, vagy közvetlenül közli a partnereivel, hogy ha akarják, ha nem (mert a válasz megtagadása is jellemző válasz), az ügy körül kibontakozó diskurzus szerzővé (és szereplővé) avanzsálja őket. Ugyanis álláspontja szerint nem lehet egy nyilvánosságra tartozó ügyben úgy cselekedni, hogy a nyilvánosság előtt rejtve maradjon magatartásunk, állásfoglalásunk, valamint azok rugói és paramétereit. Ez a valóságból a fikcióba visszalendülés mozzanata. (Szerintem a valóságirodalom is fikció. Alig különbözik attól, amelyről azt állítják, hogy a képzelet terméke. Ugyanis a lényeg a valóságban rejlő reprezentativitáson van. S az már eleve fikciós [írói] szem és gyakorlat következménye, hogy ezt felfedezzük. S majd bizonyos formákba rendezzük – ami már százszázalékos fikciós munka.)

*

A legújabb kori irodalmi műfajokat a digitális korszak technikai vívmányai is befolyásolják. Illetve a technika gyökeres átalakító hatása az életmódot, s így a gondolkodást és kommunikációt illetően. Hiszen ez egyaránt jellemzi a stílust és annak keretei között történő gondolkodást. Másképpen fogalmazunk levélben (kézzel írva is másképpen, s majd írógép-korszakban)

és megint másként számítógépben – és ennek megfelelően megint másként reagálunk mindarra, amely ebből az eszközből vagy médiumból ér bennünket.

Blog és levelezőlista szintén az új, a digitális kultúrában keletkezett médiumok közé tartoznak, s egyben új irodalmi műfajok. A perccel szolgálják: a kontensnyi távolságot és a reagálást egyaránt pillanatra csökkentő kommunikációt.

Az elütések, a kifejezések éppúgy visszaadják a keletkezésük korának hangulatát, mint a cancelláriák latinsága és az ott használt tinták színe. A továbbhagyományozásukat tradícióba illesztésük módja jelenti. Hogyan lesznek archiválhatók, hozzáférhetők – idézhetőek és kutathatók – száz év múlva a mostani vitafórumok, honlapok, blogok?

Talán a Gutenberg-galaxisnak lesz még benne szerepe. Talán még mindig a papír, s a rajta szerkesztett fikciók (*az ember*) fogja tárolni és őrizni egy-egy korszak lenyomatát?

A Gutenberg módjára archivált szöveg a jelenben is megtartja azt a szerepet, hogy elbeszél egy krónikát. Kiemelése a digitális tengerből azzal az előnnyel is jár, hogy segítségével nem száz év múlva kívánjuk felidézni egy történelmi korszak adott paramétereit, hanem annak saját jelen idejében. Amikor ez az idő még nem merevedett-távolodott tőlünk függetlenné (le)váló történelemmé. Tehát saját korával szeretné szembesíteni, mintegy kívülről, azt, ami majd egykor történelemmé kristályosodik ki belőle. Tabuk, vitamechanizmusok, jellemző magatartásformák, problémamegoldások sémáit. Hiszen a történelmünkben viselt szerepünkért a felelősség kérdését ugyan életünk után kéri számon, de azt mégis most, jelen időben csináljuk és alakítjuk.

Mindez a felismerés vezetett arra, hogy „lecsapjak” az alább közölt anyagra, amely formájával, szóhasználatával drasztikusan elüt nemcsak a *Múlt és Jövő*, de általában a folyóiratok hagyományaitól. Ugyanakkor a folyóirat nem töltheti be a szerepét, ha nem követi, akár reflexiókkal is, azt a világot s annak változását, ami körülveszi – ami az anyaga.

Ez a meghatározóan reprezentatív élet-anyag Székelyi Márton révén került hozzám.

Nem lévén kenyere, ő nem a fikciós magvat, a drámát, hanem „csak” a problémát látta benne – a saját dühein, csalódásain keresztül. Amely a maga spontán módján szerveződött

fikcióvá. S belőle pedig hőst és főszereplőt formált.

Marci, mint idősebb barátjának küldte el ezt a „levélregényt” (más hasonló ismerőseinek, barátainak, sőt tanárainak is), hogy a csalódottságára választ, igazságára megerősítést keresen. Ez már önmagában is publikációs szándék. A szerepem ebben „csak” annyi volt, hogy egykori szociográfusként s jelenlegi szerkesztőként fölismerjem, hogy ez az a – nevezük dokumentumnak vagy spontán fikciónak – ami megragadja a mai Magyarország tudati állapotának az állagát és minőségét. Mégpedig jellemzően. Egyik legérzékenyebb közegén, mint szociológiailag is szignifikáns mintán. Ezért ez az a valóságanyag, amivel érdemes szembesülni! Annál is inkább – ez ugyan idetartozik, noha itt mégsem tárgyalható –, mert a jelenlegi irodalmi (fikciós és szociográfusi) élet vagy gyakorlat nem mutatja az itt megjelenő és itt ütköző sorok, azonosságok, történelmi és kulturális meghatározottságok, életvonalak rajzát és drámáját.

A szövegben foglaltakat nem értelmezem. Minden igaz irodalomnak (és itt megint csak nincs különbség fikciós és valóságirodalom között) az olvasót kell párbeszédbe vonnia. Ahány olvasó, annyi olvasat: hatás, s beépülő tudás.

Ezért csak „stílusosan” „copyzom” ide a publikáció születéstörténetének dokumentációját.

Kőbányai János

S

János!

Mellékelten küldök szintén egy levélfolyamot, ami nem is olyan rég látott napvilágot.

Kérlek, olvasd el, egy picit hosszú, de megéri, ígérem.

Alább egy kísérőlevelet fogsz olvasni, amiben minden le van írva, hogy mi is ez tulajdonképpen.

Észrevételeidre feltétlenül számítok!!!!

Ölel,

M

S

Íme:

Tisztelt Tanár úr!

Mellékelten elküldök egy olyan beszélgetéssorozatot (emilváltást), ami 3-4 nap leforgása alatt lett ekkora, amekkora. Az Erisz almája egy ártatlannak tűnő, „vicces” emil volt, ami miután megindult a hegytetőről, szép kis lavina lett belőle. Igyekeztem időrendi (így logikai) sorrendbe tenni őket, remélem, követhető lesz. Előre szólok, hogy – kizárólag a történelmi hűség, illetve a hangvétel hitelessége miatt hagytam őket benne – néhol meglehetősen trágár, obszcén megjegyzések tarkítják a beszélgetésemet az ismerőseimmel.

Esetleges megrökönyödése miatt elnézését kérem! Amit tudni kell erről az egésze, a következő:

1. ez egy 7-8-unk által használt levelezőlistán történt, így mindenki látja mindenki hozzászólását, amit a levlista emilcímére küldünk.

2. néhány szó a résztvevőkről:

Horváth Gábor: végzős történészhallgató (KRE-BTK)

Domoszlai László: végzős történészhallgató (KRE-BTK)

Andrikó Máté: történészhallgató (ELTE-BTK), politológushallgató (ELTE-TÁTK)

Kajtár Bálint: politológushallgató (ELTE-ÁJTK), szociológushallgató (ELTE)

Kovács Gábor: kínai–angol szakos hallgató (ELTE-BTK)

Gabay Balázs: történészhallgató (ELTE-BTK) és jómagam.

Ha van ideje, kérem, fussa át, és reagáljon az ott írtakra. Érdekes tapasztalat lesz, ezt garantálom. (Wordben szerkesztettem össze, nem kevés oldal, de hamar lehet vele végezni, ígérem.)

Kiváló tisztelettel, mielőbbi válaszában bízva üdvözlő,

a Marci

Subject: Re: Cigányok és kortársaim

Kedves Marci!

Végre egy hasonló ember, örült, mint én.

Gyorsan végig is olvastam.

Nagy dokumentum. (Ha verzátus lennél mű-

veimben: egy ilyenl kezdtem a pályámat: Sír-
kő Gyalog József esztergályosnak. És a MésJ-
ben és a könyveimben is olvashatsz ilyen levél-
szociográfiákat. Őrültnek tartanak érte.)

A konkrétumra! Én ezt „megvenném” tőled –
a MésJ következő száma számára. (Minden
maradna így – csak csillagok jeleznének egy ér-
telmezésre szoruló részt. Pl. a tv-műsor, vagy
Olaszliszka – mert 100 év múlva is olvassák a
lapot. (Olvasd el a MésJ-ben a holokauszt em-
lékmúzeumról és a nemzetiségről szóló levélre-
gényeket – sőt: a tördelést is nézd meg, hason-
lóra gondolok.)

Hm?????????

És még egy ötlet (20%-ért)

Ez úgy dráma, ahogy van. Ezt be kell mutat-
ni színpadon! Ismerünk a közelben szakembert...

Ölel: János

P. S. S persze a lelkedet megértem – és az a
jó ebben (és elnézés: ehhez van szemem), hogy
ez annyira spontánul kijön belőle.

Te azt kérdezed – most azért fordulsz mások-
hoz is, mert a társaság ledorongolt. Hogy mi az
igazság? Mi az elviselhetetlen ebben?

Holott itt föltárul egy világ, egy konfliktus –
egy szakadék. (Ami Ady zsenialitásában
megfogalmazódott.) Az ifjúság vége, az utak
szétválása – és ez fáj neked.

Feltételezem, a társaságban te vagy egyedül
zsidó. Egy olyan társaságban, amely nagyon
felül akar emelkedni ezen. És (mint judeomán-
moric*) ezt megállapítom – kibújik a zsidó nem
zsidó ellentét – és ez valóban sokkal bonyolul-
tabb, de véresebb is, mint a cigánykérdés.

S

Jánosom!

Köszönöm gyors olvasgatásod és komment-
jeid.

Hát igen, minden kérdésedre igen a vála-
szom. Kiábrándító volt azért is, mert nemcsak
hogy én vagyok egyedül zsidó, de az is, hogy el-
vileg ennek a kérdésnek fel sem szabadna me-
rülnie Benned, pedig biztosan van, tudom, ér-
zem ennek jelentősége.

Ezeket a srácokat 10 éve ismerem, gimnázium
első osztálya óta jobban, sok-sok ideig a
legjobban voltam. Reméltem, hogy mára már

* Lásd *Magyar Narancs*, 2007. jan. 16.

eltelt annyi idő, hogy a beszélgetéseink, a mon-
danivalóim, a vitáink, vagy – horribile dictu – a
puszta jelenlétem intő példa arra, hogy nem ci-
gányozunk sem viccből, sem zsigerből, mert
nem derék, felelős valamiféle – értelmiségi ifjú-
hoz méltó gondolatok ezek, persze senkihez
sem méltó gondolatok ezek.

Nem vártam Tőled semmi visszaigazolást,
megerősítést, mert tudom, amit tudok, és ér-
zem, amit érzek. Sajnos. Félre ne értsd: nagyon
hálás vagyok azokért a dolgokért, amiket írtál,
és nagyon jólesik, hogy van még olyan, aki ha-
sonlóan gondolkodik erről a kérdéstről (is)!

A M&J-be mehet, hajrá. Lábjegyzetestül,
mindenestül: kivéve a többiek neve, jó?

Tehát úgy, ahogy átküldtem mehet: pl. K.
Bálint. Rendben van ez így?

Amúgy anno olvastam a nemzetiségi bizniss
levélfolyamodat. Kiábrándító, kétségtelen.

Nem baj, mi azért csak ússzunk az árral,
hogy a nap végén úgy érezzük, hogy a lelkiis-
meretünk izmai dolgoztak, és jólesik a pihenés.

Apunak is továbbítottam, persze, a Te levél-
folyamodat, természetesen.

Öllelek milliószor és KÖSZÖNÖM!

M

S

Subject: Re: Cigányok és kortársaim

Kedves Marci,

Gyorsan, mert az egyetemre kell szaladjak.

Pl. honnan tudtam, hogy csak te vagy egye-
dül zsidó? Mert egy szereplő sem mondta. Épp
ez az. A gondolkodás menete, a lélek más. Ezt
szeretik rasszizmusnak megbélyegezni – mint
olvashatod**. Pedig ez egy történelmi helyzet
eredménye. Ahogy a cigány is más. Ezt kell tu-
domásul venni, ezzel kel együtt élni. Aki őszin-
te magához, az ezt a másságot (nem vállalja,
hanem) ezt természetesnek véve – az él igaz
életet.

Én nem csak neked adok igazat a vitában –
pontosabban nincs igazság. Valóság van – több-
féle igazsággal.

** Lásd előző csillag

*** A lap, amely judeomán mórckaságomnak nyilvános-
ságot adott, a vele kapcsolatos álláspontomat kizárta a
nyilvánosságból.

Én pl. azért küzdök (ha majd elolvasod a cikkem***), hogy minden másság egyenrangú. A cigányoké is. És a konfliktus abból ered, hogy a társadalom üres liberializmusa – nem engedi az igazi másság leírását, meghatározását – és így hozzá sem lehet férni a problémához. (Ebben messze együttérzek a vitapartneremmel. Szlicha. És az ingerültségük és agresszivitásuk is ebből ered.)

De nem erről akartam írni – én az egész szöveget másként nézem, mint te. Egy rajta kívül álló dokumentumnak. Abban különbözők tőled – hogy amikor elkezdek egy ilyen levélregényt, egy idő után tudom, hogy szöveg-dokumentum lesz belőle. És már én így játszok-

írok-provokálok. Mert meg akarok tudni valamit a világról. És nem az én igazamat akarom verifikálni.

Kendőzetlenül. Ezért tartom e spontán elfojtatlan levélfolyamot nagy dokumentumnak – sokkal szignifikánsabbnak, mint sok esszét, vagy akár szociológiai felmérést – mert manipulálatlan és őszinte.

(Ezt a Gyalog Józsefet próbáld elolvasni – tetejében jogról szól.)

Apádnak ezt a szöveget ajánlom elküldeni – ha színpadra állítja (20%) nagy sikere lesz.

Ölel: János

E-mail regény hét hangra

*avagy azonosságok keresnek hősokeket
és elbeszéléseket*

H. Gábor gimikru* részére
nov. 30.

Muhhaha

— — — — Eredeti üzenet — — — —

Tárgy: Fw: cigány jelentkezési űrlap

Dátum: 2006. nov. 30. 17:06:17

Jelentkezési űrlap romáknak svédországi munkavállaláshoz:

Tudnivalók: A jelentkezési lapot elegendő nyomtatott nagybetűkkel kitölteni – amennyiben ez sikerül. Ahol megjelölés szükséges, tegye aláírását a négyzetbe. Fénykép nem szükséges, mind egyforma.

Neve:

- Lakatos
- Kolompár
- Bangó
- Rézműves
- Balog

- Baranyi
- Orsós
- Drótos

Anyja neve:

- Lakatos
- Kolompár
- Bangó
- Rézműves
- Balog
- Baranyi
- Orsós
- Drótos

Apja neve, ha ismert:

- Lakatos
- Kolompár
- Bangó
- Rézműves
- Balog
- Baranyi
- Orsós
- Drótos

* A „gimi”: szleng, a gimnázium mint középiskola típus neve. A „kru” (az angol crew szóra utal; jelentése: csapat, brigád, banda, személyzet) jelentése: gimnáziumi csapat/brigád/banda

Jelenlegi tartózkodási helye:

- előzetes letartóztatás
- jogerős szabadságvesztés
- szökésben
- jogcím nélküli lakáshasználó

Születési hely:

- putri
- nyócker
- állatkert, majomház
- Szabolcs
- Borsod

Életkorából a börtönben töltött évek aránya:

- 25%
- 50%
- 75%
- ott született

Jelenlegi lakhelyén hányan laknak a valóságban:

- 15 alatt
- 15-nél több
- 25-nél több
- nem tudok addig számolni

Jelenlegi megélhetési forrás:

- segély
- bűnözés
- mindkettő
- nem tudok olvasni

Iskolai végzettség (a kisegítőt nem számítva):

- alapfokú (1 általános)
- középfokú (2 általános)
- felsőfokú (3 általános)
- doktor (8 általános – négy első és négy második)

Hányszor volt büntetve:

- 14 éven aluli, nem büntethető
- 10 alatt
- 10 és 20 között
- sokszor, nem tudja pontosan

Gyermekeinek száma (amelyről tud):

- háromnál több
- ötnél több
- kb. 6–10
- 10 felett

Autója:

- nincs
- piros 1500-as Lada

- sárga 123-as Mercedes
- aranszínű 525-ös BMW

Mobiltelefonja – természetesen – van, mégpedig:

- egy lopott Motorola
- arany előlapos Ericsson
- mahagóni előlapos Nokia
- egy Wap-os (az meg mi) Siemens

Háziállata:

- tetű
- rüh
- bolha
- poloska
- galandféreg

A következő államokba szeretnék kivándorolni:

- Franciaország
- Hollandia
- Kanada
- Egyesült Államok

A következő műszaki cikket tudom kezelni:

- rugós bicska
- pillangókés
- feszítővas
- öngyújtó
- pókerautomata
- riglihúzó
- mobiltelefon
- baseballütő
- hengerzártörő
- tv-videó távkapcsoló
- pisztoly
- sörnyitó
- dugóhúzó
- flipper

A következő dolgokban nagyon jó vagyok:

- gagyizás
- zsebtolvajlás
- bolti lopás
- orgazdaság
- zsarolás
- strichelés
- csencselés
- szotyolázás

Kedvenc kulturális időtöltésem:

- szotyolázás
- ragasztószívás
- fájer, ferbli
- itt a piros... hol a piros

- pókerautomata
- karatefilmek
- Game Boy
- nemi szervem fogdosása

Kb. 20 szóban írja le élete legnagyobb vágyát, amennyiben ez más, mint egy 500 g-os nyaklánc!

S

Bálint K. gimikru részére
dec. 1.

Gáborom

Ez a cigány cucc nem teccik. Egyáltalán. Kisujjból kiráznék egy ijet magyarra is. Nem lenne rossz, ha az ijen náci cuccokat nekem nem küldenéd el. Ne sértődj meg, nem basztatni akarlak v ijesmi, csak ez nagyon nem fekszik. Sztereotip, korlátolt, rasszista, primitív. Nagyjából így becsiccsentve ennyi. Maj' holnap bocsánatot kérek a véleményem miatt. Mindenesetre ez nem volt vicces. Azé nagyon szeretlek. :) De asszem nem lennék jóban azzal, akitől te kaptad. Ha te írtad, akko' meg...

Jobbulást a fájós bokádra :)

csók
B.

S

H. Gábor gimikru részére
dec. 1.

Nem én írtam... de sztem annyira nem gáz, és a baj, hogy nem is annyira légből kapott. Én örülnék a legjobban, ha ilyenek nem születnének, mert az azt jelenti hogy nincs alapja, és mindenki jól meg van egymással, de hát sajnos ez nem így van sok helyütt az országban.

Nem gondoltam volna, hogy ennyire megbotránkoztat, én jót nevettem rajta anno. Úgyhogy bocs, legközelebb neked nem küldök ilyet, bár nem is szoktam...

Na mindegy, nehogy vitát nyissunk belőle, mert még az ügyvéd úr is bekapcsolódik, és még én leszek itt elítélve. :)

csumi

Márton Székhelyi gimikru részére
dec. 1.

Ez nagyon gáz, Gábor! Én ezt az emilt nem „hangoztatnám”, ha történész lennék... de hát mindenki maradjon a maga asztalánál.

Ne feledjétek: a hazug embert hamarabb utoléri, mint a sánta történészt! :)

M

S

Márton Székhelyi gimikru részére
dec. 1.

Minő meglepő, de a Bálinttal (mint ahogy az előbb általam írtakból kitűnhet) ez esetben maximálisan egyetértek. Kár, hogy józanul nem ilyen kifinomult az igazságérzete, csak részegen... :D (Tudom, tudom, „ezt most mér' kellett hozzátenni?!”)... :)

A hasonló témájú cuccokról én is lejelentkeznék, mert eccer majd a Nemzetbiztonsági Hivatal tuti figyelni fogja az emil-áramlásomat (és könnyen meglehet, hogy nem kizárólag én leszek ezzel így), és akkor megb...nának, hivatalból. :)

Gábor! Azért örülök, hogy az „ügyvéd úr” para¹ magadtól előjött...

Gondolom, ez azért is történhetett, mert Te is érzed, hogy gáz ez a cigányozós emil. Vagy erre Nálad is csak az szolgáltatott alapot, mert részeg voltál, szegény Kis Bicebóca?!

No para, csak baráti intelmek ezek itt!

Üdv,

M

S

H. Gábor gimikru részére
dec. 1.

Na gondoltam, hogy nem úszom meg a másik vizeslepedőt. Még valaki nem akar megkövezni érte? :) Azért ez nem volt annyira gáz, srácok, sztem...

Most már kezdem magam kényelmetlenül érezni, hogy itten nácinak vagy kituggya minek néznek, de ne mááár. Az tény, hogy soha nem szerettem a... szóval őket, és sztem nem is fogom. Most mit csináljak? Talán van még esély, látom szemeim előtt...

Asszem elzarándokolok Indiába, vagy/és létrehozom a Safe The Gypsies Company-t. Így talán lelkem is megnyugvást nyer majd. :)

csumi

s

Márton Székhelyi gimikru részére
dec. 1.

Szeretni nem kell. Elfogadni kell, hogy történelmi értelemben egymás melletti élésre van „ítélve” (de már ezzel a kifejezéssel, annak hangulatával is vitába szállnék magammal) a két nemzet, népcsoport. Ha már „ítélve” kifejezést használtam szerencsétlenül, akkor a békés egymás mellett élésre van ítélve. Így pontosabb. Ezt kívánja/ák az emberiségtől a jó ízlés és a XXI. század követelménye(i).

No, jó, most mindjárt kapom a „fű-de-fasz-szentimentális-és-csöpögös-dumát-nyom-itt-nekem/nekünk-ez-a-fütyi”-megjegyzést, úgy-hogy zárom soraimat.

Gábor! Tehát: nem szeretni kell őket, ezt sem én, sem a Bálint, sem maguk a cigányok nem várják el Tőled. Ne is megtűrd azért, hanem fogadd el adottnak a létüket.

Baráti szeretettel,

M

s

D. László gimikru részére
dec. 1.

Talán Save The Gypsies Foundation-re gondoltál? :))))

Btw,² srácok! Túl nagy feneket kerítettetek ennek a szerencsétlen, nyomorult körlevélnek. Igen, bazeg, sztereotip, mint az összes cigány/zsidó/skót/székely/lófaszkurvaélet vicc, ami egy adott népcsoport jellemző tulajdonságainak (vagy legalábbis legfeltűnőbb tulajdonságainak) kifigurázására épül.

Esetleg tiltsuk be a cigányvicceket. Meg az összeset. A paródiákról nem is beszélve. Sőt általában a humort!

pisz⁵

Ui.: Ne aggódj, Gábor, nem ártott a karmád-nak ;)

s

D. László gimikru részére
dec. 1.

Reménykedj, h akkor már én leszek az NBH vezetője (vagy Gábor :DD⁴)

Viszont akkor megkapod az ÖSSZES ilyen emailt :P de ha egy zsidó viccet is továbbküldesz majd, megb...unk f...szal ;)

pisz

s

Márton Székhelyi gimikru részére
dec. 1.

Lacikám!

Sajnos a történelem – még ha ebben laikus vagyok is, de ha más nem, középiskolai tanulmányaim – megtanított bennünket (és nem csak engem: zsidó-, cigány- és melegbarát kozmopolita, homofób barmot), hogy az ilyen viccekkel kezdődött Mauthausen, Birkenau, a balkáni válság vagy akár Ruwanda, és sajnos még sorolhatnám. Aztán jött az a duma, hogy csak a „páros” oldalról viszik el az embereket, és azokat is csak munkára, mondván, hogy az majd szabadá teszi őket (N. B.: „Arbeit machts frei”).

Humor és nem humor között van vicc. A skót vicc, mivel regionális és – talán (de ebben már nem vagyok biztos) – történelmi rossz száj íze, kontextusa nincs, így azok mehetnek. Bár én azokat sem kedvelem.

Szóval tegyünk különbséget vicc és nem vicc között. A viccen belül már lehet vitatkozni, hogy jó-e vagy sem, ízlés dolga. De a fogalmakkal és azok veszélyeivel, akár csak potenciális következményeivel legyünk felelősen tisztában.

Maradtam barátsággal,

M

s

D. László gimikru részére dec. 1.

Marcikám!

Sajnos a középiskolai történelemtanulmányaid nem hagytak benned elég mély nyomot – vagy csak rosszul tanítottak meg, DE.

Ha mindenáron felelőst akarsz keresni a koncentrációs táborokért meg az egyéb népirtásokért, akkor azt ne a cigányviccekben keresd. Hanem mondjuk Schopenhauerben meg társaiiban, akik megalapozták az egész „árja”-mentálitást. Meg a különböző etnikai/vallási ellentétekben, amiknek „picit” mélyebb alapjuk van, mint néhány rosszízű vicc.

Humor és nemhumor között nyilván van különbség, de ha eddig nem tűnt volna föl, a viccek jelentős része vmi „gyenge pontot” kiaknázva válik viccé. Ezért teljesen szubjektív, mert akik az adott „gyenge ponttal” rendelkeznek úgymond, azoknak nyilván sokkal szarabbul fog esni (még ha nevetnek is rajta), mint azoknak, akik egy teljesen pártatlan, netalán az adott „gyenge ponttal” szemben gyökeresen ellentétes „erős” (vagy akár úgy is lehet mondani, h gyökeresen ellentétes „gyenge”) ponttal bírnak.

Emellett: attól még, h valami történelmileg rossz szájíz ad... nem kell rögtön hullamerev álláspontra helyezkedni vele szemben (vagy vele kapcsolatban). Vagy ha igen, akkor esetleg ne meséljunk soha többet olyan vicceket, amiben mondjuk egy katolikus pap vagy egy orosz a pozitív „főhős”. Mert engem igenis mélyen felháborítanak az inkvizícióknak meg Sztálin és társainak ordító igazságtalanságai.

Netalántán akasszunk föl mindenkit, aki szegény indiánok rovására mer viccet mesélni, elvégre őket is kiirtották a saját őshazájukban.

TELJESEN függetlenül attól, hogy megtörtént a holokauszt, a zsidóknak nagy orruk és nagy fülük van, és – még ha ezt a történelem kényszerítette is rájuk – szeretik a pénzt (persze ne a szó harpagoni – gy.k.⁵ Molière: A fősvény – értelmében értsétek).

Ennyi erővel azt is kimondhatnánk, h Jézus vallása nem a szeretet vallása, mert egyesek (sokak) megcsúfolták azt a történelem folyamán...

És ha már itt tartunk, legyünk tisztában azzal is, hogy egyes dolgok túldimenzionálásának milyen potenciális következményei lehetnek. ;)

pisz

H. Gábor gimikru részére dec. 1.

Jogos a dörgés, ekkora feneket keríteni egy ilyen hülyeségnek, inkább az a vicc.

Abban igazatok van, hogy a gyűlölet az nem helyes és csak gyűlöletet szül, és a diszkrimináció szintén elvetendő...

De! Azért ha már együtt élünk velük, és csak azt látja az ember, hogy sehogy sem tudnak beilleszkedni (nem is akarnak, én úgy hiszem), akkor azt mégse kelljen már teljesen rájuk hagyni, és elfogadni, szegények, csináljanak azt, amit szeretnének alapon, és én úgy hiszem, az előítéleteknek pedig van alapjuk, önmaguktól, ok nélkül nem keletkeznek.

Nekem amúgy nem a cigánysággal mint rasszal van a bajom, hanem az életstílusukkal van problémám, és igaz, nem lehet általánosítani, mert vannak kivételek. És itt csak az a baj, hogy tulajdonképpen örülök ilyenkor, hogy azok normálisan viselkednek, és inkább elszomorít, hogy a többségük mért nem tud.

Én azt vallom, hogy nem szabad rájuk hagyni mindent, mert könnyen vissza tudnak élni vele, és teszik is. És ha még csak a jogaikra hivatkoznának, még oké is lenne, csak hogy náluk a szokásjog (vagy nevezhetjük inkább a bosszú jogának is) még nagyobb szerepet játszik (gondoljunk csak az olaszlisztkai esetre,⁶ de ennél sokkal több van, amiről nem szólnak a hírek).

Azért úgy könnyű róluk úgy beszélni, hogy tulajdonképpen nem is élünk közvetlenül velük, de talán jobb is így, én inkább megszökénék, mint megszoknám, ha velük kéne együtt élnem, bár igaz, viselkedhetnék én is úgy, mint ők, gondolom, akkor engem sem szeretnének. Itt az a baj hogy életmódbeli és társadalmi problémák vannak, amit nem biztos, hogy olyan könnyű egyeztetni, de ha mindent megadunk nekik, ahogy szeretnék és amiért most Svédo.-ba is mentek, akkor biztos elégedettek lennének.⁷

Igazából tanulságos volt a Házonkívül múlt heti adása, nem tudom, hogy láttátok-e.

Na mindegy, részemről lezártam a dolgot, azért az ilyen viccekből nem keletkeznek autoriter, rasszista rendszerek, de igaz, ülhetünk behúzott füllel és farokkal, nehogy vkiket megsértsünk, igazából akkor nincs is helye a vicceknek a világunkban, mert általában mindig vki, vkik kifigurázásáról szólnak. De ha

majd egy ekvilibriumi világban élünk, ilyen dolgokra nem fog sor kerülni biztosan. :)

Tiszteletem

S

Gábor K. gimikru részére
dec. 1.

Sziasztok!

Szerintem kurva jó, nekem nagyon tetszik, iszonyatosat röhögtem rajta. :))))))

Király vagy, Gábor. Srácok, ti meg lazítsatok! Relaxize,aii.

Kiko

S

D. László gimikru részére
dec. 1.

respectah, Kiko ;)

(btw guys, no flaming or any creepy shit for U, rather peace!)

S

H. Gábor gimikru részére
dec. 1.

Yeah Kiko, végre egy ember, aki tud még nevetni egy ilyen baromságon. :)

A többiekét már túlságosan megkomolyította az egyetem, pár éve még a Bíró Úr is nevetett volna rajta, azóta az emberi jogok vizsga megkomolyította. :)

vördpísz

S

Márton Székelyi gimikru részére
dec. 2.

Kedves Laci, Gábor és az érdeklődő (és/vagy hallgató) többiek!

Nem akarok a katatónia vádjának áldozata lenni, így magam ezt a témát – a következő gondolatokon túl – lezártam tekintem.

Laci és Gábor barátunk utolsó, e témához kapcsolódóan az utolsó emiljeikben kifejtett gondolatával, és az azok alapján képviselt álláspontjával nemhogy nem értek egyet, de kifejezett viszolygásomnak kell most, hangsúlyozottan utoljára hangot adnom.

Laci korábbi, eggyel megelőző emiljének olvasását követően is már a rosszullet és heveny indulat fogott el, de túrtőztettem magam, gavalérhoz illően. Sajnálatos tény azonban, hogy a vitahelyzeteknél megkívánandó sokatmondó és -sugalló hallgatásos elegancia törvényeivel most már szembe kell mennem. Anélkül, hogy barátaink emiljének minden mondatába belekötnék, és rávilágítanék azok majd' minden pontoni veszélyére, néhány megjegyzést fűzök azokhoz, általánosságokban, és abból mindenki vonja le a maga számára a megfontolásra érdemes vagy éppen az azzal egyet nem értő következtetéseit, amit vagy osszon meg e helyen velünk, velem, vagy tekintse tárgytalannak, és ne közölje itt, az ilyen „felesleges” és „túlreagált” témákhoz nem konform fórumot jelentő körlevél keretében.

Az egyik hozzászóló által említett gondolkodó, nevezetesen Schopenhauer mellett jelezném, hogy ha már őt megemlítettük mint a fasiszmus és az annak alapján kibontakozó, azt minőségileg más kategóriába emelő náciizmus ideológiai előfutárát, akkor érdemes lenne megemlíteni szegény Friedrich Nietzschét (aki mit sem tudott, mit sem tudhatott arról, hogy a gondolatait, gondolkodói működését követő évtizedek múltán „ordas eszmék” úttörőjeként használja fel a náci Németország), megemlíthetjük az „aljas zseni” Carl Schmittet avagy akár itt is említhető – más megközelítésben ugyan – a zeneszerző Richard Wagner is.

Azonban éppúgy, ahogy Wagner kiváló zeneszerző volt és Nietzsche maradandó gondolatai termékeny adalékot nyújtott az utókornak, úgy barátaink – pardon – ordas-barom és demagóg gondolatai ellenére is változatlanul szeretjük őket.

Miért mondom ezt? Azért, Laci, mert gondolatmeneted megfelel az igen egyszerű és belátható közgazdaságtani alaptézisről, hogy lehet bármennyire korszakalkotó, újító áru a piacon, már bocsánat, de b...hatod, ha nem tudod eladni, ha nincs arra piacképes (így rentábilis) kereslet.

Vagyis gondolhatott és alkothatott Schopenhauer bármilyen az akkori német viszonyokhoz képest elvileg eladható „árut”, de az mit sem ért

volna, ha nincs gondolataira kereslet, ha nem lehetett volna eladni egy egész népnek a náci alapvetés mérgező és hazug gondolatait, ha nincs vevőtömeg azokra. Márpedig volt, de – mint tudjuk – nemcsak Németországban, hanem – hogy mást ne mondjak – éppen szegény, piciny országunkban is. (Csak egy apró megjegyzés az akkori magyar eminenciáról, hogy ugye a Gestapónak itt, ebben az országban volt a legkevesebb dolga a térségben.)

Gondolatmenetedet arra a feltevésre alapozod, hogy ha nem lett volna Schopenhauer (és ha idegondoltad a fenti személyeket is, akkor ha ők sem lettek volna), akkor nem következett volna be az, ami márpedig bekövetkezett. És ezáltal szépen felmented az akkori Németország népét a felelősség alól, mondván e helyen azt – nem szó szerint idézve –, hogy „nem a cigány- és zsidóviccek vezettek Auschwitzhoz, és azok nem is vezethetnek még potenciálisan sem ahhoz, hogy valami hasonló rém bekövetkezessen újra”, hangsúlyozván annak potenciális lehetőségének a kizárását is. Laci! Meggyőződésem, hogy tévedsz, amikor ezt gondolod.

Az, ami megtörtént, ami megtörténhetett, nézetem szerint miattunk, a felelőtlenségre hajlamos tömeg miatt történhetett meg, és nem néhány agyament és elmebeteg-gyanús gondolkodó miatt. Könnyű a felelősséget már meghalt emberekre testálni, és felmenteni magunkat az önmérséklet alól, a felelőtlen és veszélyes gondolatok alól. (Egyébként ezt a gondolatot úgymond a legautentikusabb és a téma szempontjából a legnagyobb címzett embercsoport, nevezetesen maga a II. világháborút követően élő német nép sem osztja.)

Hiszen ez azzal a veszéllyel fenyeget, hogy észre sem vesszük, és máris a nem is sokkal több mint fél évszázada, Európában dívott hangvétel szüremkedik vissza a jobb sorsra és a tanulságok megfelelő levonására érdemes párbeszédbe, ami nem tudom, hova vezetne, de van sejtésem, hogy akár potenciálisan is hova vezetHET. A mi generációnknak pedig szerintem épp’ az a dolga, hogy ezt tudja, átérezze felelősségét, és gondolja meg kétszer is, mit oszt meg a kortársaival, és ami még fontosabb, születendő gyermekeinkkel. Ez a MI dolgunk, és nem is kevés.

(H.) Gábor!

A Te gondolatmeneted pedig egyenesen riasztó. Ez nem ténykérdés, ez pusztán az én véleményem. Remélem, változni fog. Ha elolva-

sod újra, amit írtál, talán belátod. Ha mégsem, akkor próbálj meg – Bálint javaslatával azonosulva tanácsolom, hogy – empatikusabb és türelmesebb lenni. Könnyű a második kerület zöldbeboruló dombjairól a cigánytelepek szürkesége és ebben a társadalmi klímában eleve kudarcra ítélt sorsok felől ítélkezni, egyidejűleg megfeledkezni, hogy ezek az emberek az életben nemhogy kettő, hanem kettőezer fokkal hátrányosabb helyzetben kénytelenek boldogulni, és „ha kell betörni, és ember ölni”.

Maradva türelmes és megértő barátsággal,

M

= Be the Change You Want to See in the World =

S

G. Balázs gimikru részére dec. 3.

Gyerekek, csak most, ma néztem ezeket a hozzászólásokat, emileket stb....

Komolyan mondom, Marci, az MTA nyelvtudományi vitafórumain (ha vannak ilyenek) nem beszélnek ilyen választékosan, mint ahogy te teszed itt a „hetes fogat” számára létrehozott kis szaros levlisten.⁸ Könyörgöm, felejtjük már el ezt a mézes-mázos kifinomultságot. Egymás között vagyunk vazz, nem előadást kell tartani. (egy.ként imádlak tod)⁹

A másik dolog: PRÓBÁLJÁTOK KI AZ MSNT¹⁰, NEKEM NAGYON BEJÖTT, PEDIG ÉN CSAK PÁR HÓNAPJA HASZNÁLOM.

Harmadik a cigányos dologhoz. Asszem azzal mindannyian tisztában vagyunk, h ezt nem lehet néhány sorban átbeszélni, sokszor szóba került már beülésekkor, és még kerül is, ebben biztos vagyok. Az viszont hundert prozent, h valamiért mondjuk például magyarokról szóló viccet külfölditől még nem nagyon hallottam, de dánról, svédrol, belgáról se nagyon. Ja és azon is rettenetesen csodálkoztam, h amikor a götebörgi nyelvtanfolyamon szóba kerültek a cigányok, vajon a nyelvtanártól a spanyol srácokon át az olasz hölgyig miért mindenki azt kezdte el ecsetelni, h az olasz, spanyol stb. cigányok a legügyesebb tolvajok a piacon...? h volt osztályfőnökünk szavaival éljek: hmmm, érdekees. :)

Természetes, ha a sztereotipizálás az egyik legnagyobb hülyeség, de sajnos, ha van népcsoport a világon, amelyről lehet általánosítva beszélni, akkor sztem az a cigányság.

Még egyszer bocss, ha vkit megsértettem, főleg tőled, marcello, de sztem ezeket téleg ne itt és ne így beszéljük meg, hanem fész tu fész. Így elég hiteltelen.

Mindenkinek vörldpisz

PS: Könyörgöm msnezzetek, gyűlölök nap-hosszat törölgetni.

S

H. Gábor gimikru részére dec. 3.

Balázs, párszor ezt a témát átbeszéltük már, és talán még fogjuk is fész tu fész, de én azt hiszem, soha az életben nem fogunk ez ügyben dűlőre jutni. :)

Marci, utolsó megjegyzéseim (utána már tényleg csak élőben max): Én nagyon becsülöm emberiséged, és emberszereteted (mindenki egy, egy mindenki...), de azzal nem értek egyet, hogy szegény hátrányos sorsú egyének, akik már minden tőlük telhetőt megpróbáltak, 0 pör-szenttel¹¹ induljanak az életben. És hogy a rosszindulatú viccek mindennek a forrásai, amúgy persze ők jó emberek, csak azok a szemét és irigy (bár nem tom, mire) magyarok megbélyegezték őket. Amúgy ehhez csak annyit fűznék hozzá, hogy minden országban, ahol nagy számban élnek ezek a „kisebbségek”, valamiért igen utálják őket. Én úgy gondolom, a romák és a zsidók esete egyáltalán nem összehasonlítható. A zsidókat ugyebár mindig is pénzükért, befolyásukért és gazdasági erejük miatt üldözték Európában, tehát mondhatjuk azt, hogy irigységből, irigyelték a vagyonukat, az eszüket, amivel azt előteremtették. És ehhez ugye még hozzájött a vallás is, ami valljuk be, csak egy terelő, hülye indok volt.

Még mielőtt rosszra gondolnál, én ezt abszolút nem helyeslem.

De! Most mondd meg nekem, a romákat mért nem szeretik sehol sem? Irigyek rájuk az emberek? Ugyan mire? Vagy csak úgy „jelöljük ki vmilyen népcsoportot” alapon, és gyűlöljük őket? Üldözést nem mondok, mert őket soha nem üldözték. Ugyan már, ez hülyeség, ennek semmi értelme nincsen.

Az ok pusztán az, hogy ők (tisztelet a kivételnek) képtelenek voltak beilleszkedni ebbe a „civilizálódott világba”, és még most is képtelenek (persze most már mondhatjuk azt is hogy hátrányból indulnak, ugyanis ennyi idő alatt kiharcoltak maguknak egy kellő „jóhírnevet”. Többségük még mindig saját trv-eik szerint él, valamint az a szabadságérzet dominál, amit régi idők óta, a vándorlásaiktól dominál. És ehhez hozzátartozik az, hogy azt az elvet vallják, „hogy nekem már ne hogy megmondják, hogy mit kéne csinálnom” blabla. Igazándiból egy olyan markáns kultúra, amit eddig sehol sem tudtak asszimilálni (jobban mondva ők nem tudtak alkalmazkodni az új viszonyokhoz), és ez igen nagy problémákat okozott mindig is. Ugyan már, most én mért fogadjam el, mért legyintsek csak egyet arra, hogy náluk természetes az, ha vmi kell, és ha máshogy nem tudják megszerezni, mert dolgozni az már luxus (szintén tisztelet a kivételnek), akkor elveszük alapon működik. Az ő világukban, mint sok más nomád kultúrában ez szokás volt, így nálunk is voltak effajta „kihágások”, de végül mikor végül megállapodtunk a letelepedésnél, véget vetettünk ennek, véget kellett vetni mindenkorra, ha kellett, keményebbnél keményebb büntetések árán.

Nehogy nekem azzal gyere, hogy a 20. század szülte az utálatot irányukba, vajon a régi korok királyai mért emelik ki sok esetben őket a magántulajdon védelménél? Érdekes módon ugyanazok voltak a problémák velük 200 évvel ezelőtt is, mint most, és jelzem, akkor még feleannyian sem voltak, mint most. A cigányokat a források mindig is rafináltak, alkalmazkodni kénytelennek említik, akiknél igencsak dívik a lopás és a csalás. De nyilvánvalóan ok nélkül írták ezeket, mert nem teccett a pofájuk a korabeli embereknek, netán túl sok rosszindulatú viccet hallottak róluk, és ez gyűlöletet szült. Mellesleg megjegyezném, hogy a romák életvitelével foglalkozó viccek igen régi keletűek, nem most terjedtek el.

Másik pedig, ugye a rendszerváltás előtt kötelező volt dolgozni mindenkinek, különben jött a kényszermelő vagy rosszabb esetben a börtön, és munkahelyet is biztosítottak bőven, mindenféle előítélet nélkül. Mégis milyen sok probléma volt azzal, hogy nem akartak dolgozni a gyárakban, üzemekben és egyéb helyeken. Igen, akkor sem tudtak elhelyezkedni, mi? Ez evidens, hogy utálnak dolgozni, és igenis a segé-

lyekből akarnak megélni, amit ma már úgy követelnek, mintha ők annyit tettek volna érte. És mivel ez még mindig kevés, így többen is kiegészítik egy kis lopással a betevőt. Kérdem én, ez helyes így? Énnekem azt ne mondja senki, hogy ha nagyon akarnának dolgozni, akkor nem tudnának, még ha mára már hátránnyal is indulnának. Erre a legjobb példa az a riport, amit most a legutóbbi Házonkívül műsorában (nem rasszista adás) csináltak a Malmöbe kivándorolt romákkal:

– Mért jöttek el Mo.-ról?
– Mert kevés a segély és nincs más megélhetési forrás.

– És munkalehetőség?
– Az sincs otthon, pedig mi mindent megpróbáltunk.

– De hát mondták a pécsi önkormányzatnál, hogy kimentek önökhöz, és meghirdettek önkönnél hegesztő- és géplakatosi tanfolyamokat (ingyen), és utána munkalehetőséget is biztosítanának, mert most szükség van rá, és kevés az ilyen szakember.

– Azt nem szeretnénk csinálni, mert veszélyes, és nem is értünk hozzá, amúgy is üldöznek minket ottan.

– És a segélyen kívül milyen más megélhetési forrásuk volt?

– Hát voltak alkalmi munkák, meg vashulladék-szétzedés stb. és hát kénytelenek voltunk néha lopni (főleg fát).

– És hogy most idejöttek Svédo.-ba, mit remélnék?

– Úgy tudjuk, hogy itt jóval kedvezőbbek a segélyek és a gyerektámogatás többszöröse, mint otthon, és az elég lenne.

– Ha megkapnák a letelepedési engedélyt, akkor dolgoznának is?

– Nem hiszem!!!

Na ez itt a poén! (és ha nem is szó szerint írtam le, de tisztán emléxem a riportra)

Bocsánat, hogy így elnyúlt, ígérem nem fogok többet ezzel foglalkozni itt, mert tényleg nem ide való téma. Részemről lezárva. Bocs, Marci, ha

megbántottalak vmivel, remélem nincs harag. :)

Jóccakát

S

Bálint K. gimikru részére
dec. 3.

Nos.

Úgy érzem, h a kialakult helyzetre reagálnom szükséges. Őszintén szólva fel sem merült bennem az, és ezt tényleg komolyan gondolom, h nemtetszésemnek hangot adó levelem ekkora port kavar.

Azonban azt hiszem, h a kialakult helyzet megéri a mélyebb elemzést.

(Nem kell megijedni, nem akarok 20 oldalt írni.)

Figyeljétek meg, ki milyen stratégiát választott a témával kapcsolatban: egyeseknek az a baja, h törölgetni kell a leveleket, mások inkább leszarják az egészet, és vannak, akik próbálják kifejtetni véleményüket így vagy úgy.

Meggyőződésem, h ez a modell ráhúzható a társadalom egészére. Hisz van, aki leszarja, van, aki nyitott, és elmondja a véleményét, és van, aki nem hajlandó szellemi sáncai mögül kikukkantva szembesülni a problémákkal. Úgy gondolom, ez nem csak A cigánykérdésre igaz kishazánkban. Általában az emberek elidegenedtek, félnek és csak a saját problémáik foglalkoztatják őket.

Szociológiai felmérések támasztják alá, h a magyarok a leginkább antiszociálisak. Nehéz úgy megoldani egy társadalmi problémát, ha azt a többségi nemzet leszarja és kizárólag a sztereotípiák szemüvegén keresztül hajlandó a világot látni.

Igen, Balázs, abban igazad van, hogy Európa-szerte van egy kialakult gondolkodásmód és viselkedésforma a romákkal szemben. És a „szemben” szón van szerintem a hangsúly. De azt hiszem, országonként találhatunk olyan népcsoportot az egész világon, amellyel szemben az adott állam tituláris nemzetében megkövült előítéletek érvényesülnek, és határozzák meg a hozzáállást x kisebbséghez. (pl. kérdezz egy franciát az arabokról vagy egy németet a törökökről). És ezzel eljutottunk eszme(ámok)futásom egyik eredményéhez: azért van cigánykérdésben közös „nyelv” az európai többségi nemzetek daliás fiataljai között, mert a cigányság egész Európában jelen lévő népcsoport, míg ez a dánookról szerintem nem igazán mondható el...

Mióta az emberek közösségben élnek, saját csoportjuk identitását más csoportokkal való relációjukban megnyilvánuló különbségeikből építik fel. Sőt, ez még az egyén szintjén is érvé-

nyesnek mondható. Magyarán: az ember mindig utálta és félt az „idegeneket”. Ez az érzés-együttes pedig annál erősebb, minél kevésbé tudják asszimilálni a „betolakodókat”, minél kevésbé képesek a saját értékrendszerüket rájuk kényszeríteni. A sztereotípiák tehát – ha nem is örök – de egyelőre maradandó jelenségei az emberi közösségeknek, és ebből kifolyólag a xenofóbia, rasszizmus, antiszemitizmus is, nevezük bárhogyan is.

Az emberek félnek attól, amit nem ismernek. És könnyebb egy már „bevált” hozzáállást (ti. sztereotípiát) elsajátítani, mint újat kialakítani. Hiszen ez utóbbiban ott van annak a veszélye is, h a saját közösséged kiközösít.

És ez ugye borzalmas lenne...

Marcit néhány levéllel ezelőtt paranoidnak neveztem, és ezt most is fenntartom. Biztos vagyok abban, h annak ellenére, h most megoszlanak a vélemények, ebben a társaságban senki sem xenofób.

Max. én, mert a földönkívülieket nem ismerem és félek tőlük. Biztos lopnak.

Világbékét.

B.

S

**A. Máté gimikru részére
dec. 3.**

F..szom.

S

**G. Balázs gimikru részére
dec. 3.**

Bálint,

most már én sem írok ezzel kapcs. többet ide, de sztem alapvető dolgokat nem veszel figyelembe. Az egyik (ami kevésbé fontos, nem alapvető) az az a fura tény, h kb. olyan 1-1,5 évvel ezelőtt, ha jól emlékszem, a 4 szürkében veled együtt prób.¹² megmagyarázni Máténak, h mi a probléma a hazai cigánysággal, mily módokon próbált már segíteni rajtuk a kormány, önkormányzat stb. Majd felrobbantunk, mikor Mátékát semmivel nem lehetett meggyőzni igazunkról. Érdekes, azóta mennyire más véleménnyel vagy a dolgról.

A másik: amit mondtál Európában élő kisebbségekről, európai fiatalok mindenhol utálják a cigányságot, mert mindenhol vannak + ráadásul kisebbségben. Ne haragudj már és mi a helyzet a németekkel? Hallottál már a svábokról? Európában annyi betelepült német élt/él a középkortól kezdve, h Hitler rájuk kívánta alapozni az élettér-elméletét. Csak a történelmi Magyarországon két kis német többség által lakott államot akart létrehozni a háború után. A német betelepülőket miért nem utálja Európa?

Bálint, iszonyatosan egyszerű a válasz. A cigányságnak évszázadok alatt sem sikerült beilleszkedni az európai KULTÚRÁBA. Érdekes módon a zsidóknak, akiket már a középkorban is üldözött és irtott a faji alapú antiszemitizmus (és nem modern kori antisz.ról beszélek), sikerült az integráció a kontinensen, pedig Irakból indultak...

Utolsó gondolat: a cigányok teljesen más, tőlünk eltérő kultúrával, habitussal, gondolkodásmóddal rendelkeznek, amit lehet próbálni alakítani, de csekély az esély a sikerre. Néhány százalékuknál ez lehetséges, a többieknél NEM. Abszolút nem bántásként mondtam ezt, tényleg így gondolom, MÁSA KULTÚRÁJUK. Ennyi. Ja és nem kötelező megváltoztatni őket nekünk, csupán érdek.

S

**G. Balázs gimikru részére
dec. 3.**

bocs elfelejtettem köszönni.....
VÖRLDPISZ

S

**Bálint K. gimikru részére
dec. 3.**

Balázsom!

Igen, igazad van. Tényleg más a kultúrájuk. Nem asszimilálódnak. Amit én írtam, az arról szól, h miért van a probléma. Ez nem személyes vélemény, hanem szociológiai-politológiai megközelítés. Elítélem az antiszemitizmus, rasszizmus, xenofóbia minden formáját. Azt azonban már az első leveleim egyikében is jeleztem, h hozzáállásom a cigánysághoz nem probléma-mentes. Bennem is vannak sztereotípiák, és én

is problémának látom beilleszkedésre képtelenségüket.

A németekkel azért nincs probléma, mert a szó legszorosabb értelmében európai nemzet. Európai értékenddel.

Tehát, nem azt állítom, h minden a többség hibája, h ez balgaság lenne. Mind2 félnek változnia kellene. Arra próbáltam rávilágítani, h miért nem megy a beilleszkedés. Azt hiszem, h évszázadok óta restrikciókkal sújtották ezt a népet, és nem nevelték. Pedig lenne rajtuk mit. Jah, és tom, h ez nem PC¹³.

Azt azonban elutasítom, h ezek az emberek genetikailag eleve rosszak. Ez faszság. Nagyon nagy. A zsidókról meg csak annyit, h hihetetlen adaptációs készséget kellett kifejleszteniük az életben maradásért. Sztem ennyiben nem összeegyeztethető a zsidó és a cigány kérdés.

Véleményemet pedig vállalom.

Celebrating diversity!

B.

S

H. Gábor gimikru részére dec. 3.

Igazad van, a szokásaik, a kultúrájuk (már ha nevezhető annak) azok, melyek igazán elb...szottak. Sztem agymosás rulezz!¹⁴ Aztán el lehet kezdeni előlről a nevelésüket. :)

Vagy szólunk Madonnának és Angelina Jolie-nak, hogy itt lehet örökbe fogadni árva kisfiúkat, majd ők megnevelik őket. :)

Vagy kell nekik találni egy saját hazát, ahol úgy élnek, ahogy akarnak.

Ezzel talán mindenki elégedett lenne. :) Csak kérdés, ki adja majd nekik a segélyeket. Mondjuk Pápua Új-Guinea meg is felelne erre a célra, szép nagy zöldövezet, tenger, hawaii dizsi, napfény, csak szegény kannibálok szívánának, asszem rögtön leszoknának az emberevésről :)

Na jó, csak vicceltem. De télleg.

Jövő héttől vitaesteket tartunk kisebbségi kérdésekről. Helyszín: Maros

Időpont: 19:00 óra. Mindenki hozzon magával egy másik embert is. :)

Csumi

S

G. Balázs gimikru részére dec. 3.

Na ezekben totál egyetértek veled, Bálint, maximal respect for U. aiii

S

Közbeni személyes üzenetváltások:

Márton Székhelyi Bálint K. részére

Tárgy: paranoia?

dec. 3.

B!

Olvasd el még egyszer a Gábor és a Balázs által írottakat.

Sztereotip, demagóg és szárnalmas gondolatok ezek. És destruktívak.

És ezek az emberek (Gábor, Balázs, Laci még nem követett meg, de nem is „félek” attól, sajnós) a barátaink és iskolázott emberek.

Kérdem én, mi van a náluk/nálunk kevéssé képzett, művelt nem barátainkkal?!

Ha ilyenek (a szó nem félreértendő értelmében) a barátaink, milyenek az ellenségeink?

Ezen gondolkodtam el én, olvasva pár napja már az emileket e tárgyban.

Nem gondolom, hogy paranoiás lennék, Bálint. Gondold csak át, és keseredj el magad is.

Ölel,

M

= Be the Change You Want to See in the World =

S

Márton Székhelyi Bálint K. részére

Tárgy: ?

dec. 3.

Gondolkozol? Vagy csak ignorárod a ma éjjel általam írtakat? A mai emilspricc csak megerősít azokban, amiket mondtam.

Üdv,

M

S

Bálint K. saját magam részére
dec. 3.

Nem gondolom, h a személyeskedés lenne a megoldás a vitánkra...

Gondolkozom. Nem vagyok rasszista, antiszemita és xenofób. Mondtam már. A probléma lényegét próbáltam megragadni. Azt, h MIÉRT létezik maga a probléma. A hiba, mint említettem, mindkét félben van. Bennem is vannak előítéletek. De arra törekszem, h ezek ne határozzák meg a gondolkodásomat. És ami a fontosabb, a gyerekeimet is úgy fogom nevelni, h az emberek egyenlők. Teljesen egyenlők. Mind egyik.

Amit pedig a levlistre írtál, azt elutasítom. Egyikünk sem érdeml meg ezt a hangnemet és ezeket a vádakát. És mivel a vita nem arról szólt, h milyen megoldási javaslatokat tegyünk, így ezek hiányára vonatkozó kritikádat is alaptalannak tartom, és ezt is határozottan visszautasítom.

Öllelek
B.

S

Márton Sszékhelyi gimikru részére
Tárgy: Marci és az ő Cassandra-jóslata
dec. 3.

Kedves Mindenki, aki Egy Kicsit Is Nyomon Követte az Eseményeket!

Jóllehet azt ígértem magamnak, hogy nem ragadok e tárgyban újra klaviatúrát, de ma reggel, mikor az emiljeimet megnyitottam (mert ugye perverz, önsanyargató módon kíváncsi voltam az elmúlt pár óra termésére) képzeljétek el, hogy epeömlést kaptam, és gondoltam, kifejtetek még valamit Colombo hadnagyként, mondván „pardon, van itt még valami”.

Emberek!

Elkeseredettségemre adtak okot a következők:

Az elmúlt napok emiljei (ami alól a legutóbbiak sem kivételek) arra sarkallanak, hogy rávilágítsak arra az egyébként szörnyű tényre, hogy ti művelt, iskolázott, értelmes emberek vagytok. Ez önmagában szép és dicséretes. Azzal, amit mondtok – legyen szó akár egy költőről, a foci-ról, egy lányról vagy akár a politikai viszonyok-

ról, vagy éppen a cigányságról –, ugye nem kell nekem egyetértenem, sőt. Azonban segítségemre vannak szegény Voltaire szavai, miszerint „Szörnyű, amit mondasz, de még szörnyűbb lenne, ha nem mondhatnád.” A véleménynyilvánítás szentsége sérthetetlen számomra, néhány kivételtől eltekintve, hiszen egy állam jogi berendezkedése attól is függ, hogy milyen történelmi hagyományai vannak egy adott nemzetnek, milyen a politikai és etnikai klíma stb.... És itt témánál vagyunk, ismét.

Szóval adott egy vélemény (ami többnyire homogén e társaságban), amivel én messzemenőig nem értek egyet. Ez rendben is van. Az már azonban nincs rendben, hogy én ezeket a gondolatokat, amik a fejetekben vannak, veszélyesnek, de ami még rosszabb, kifejezetten destruktívnak gondolok. Miért? Azért, mert amikor kifejtetek nagy-nagy vehemenciával, ellentmondást nem tűrő és rendíthetetlen hittel és hangnemben, akkor a meggyőzés legcsekélyebb mértékét sem éritek el.

(Bár lehet, hogy én nem vagyok annyira toleráns vagy empátikus veletek szemben, amikor nem fogom fel, hogy a Ti életteretekbe (sic!) miért nem férnek el a cigányok éppúgy, mint a romániai magyarok, avagy az „integrálódott” zsidóság magyar tagjai.) Nézetetek azért destruktív tehát, mert nem nyújt semmiféle megoldási alternatívát, vagy netalántán több lehetőséget. Sőt, egyet sem. Vagyis egyet (vagy talán, mint később kifejttem, talán három lehetőséget azért mégis) talán nyújt, azt azonban egyikőtök sem meri leírni. Orwelli gondolatrendőrség nem lévén (hála az égnek) nincs is okom feltételezni, hogy ezekre a mindjárt kifejtendőkre gondoltok, de hát mégiscsak így gondolom, mert nem hagytok más lehetőséget. Gondoljátok végig még egyszer azokat, amiket írtatok (Gábor olaszliszkai vagy Házonkívüli elmés és demagóg példái, Kikó néma bólogatása, Máté cinikus, állást nem foglaló hozzáállása, Laci felelőtlenége, Balázs ádáz általánosítása, Bálint gyáva elemzői módszere a pragmatikus javaslatok teljes hiányával, utóbbi csak az említett problémáimmal kapcsolatosan illeszkedik az előbbiek társaságába, egyébként szépen szólt a politológus-szociológus palánta), nélkülöz mindenféle előremutató, de legalábbis termőre fordítható, pozitív javaslatot.

Illetve nem is. Itt jön a három lehetőség, amit nem mertek javasolni: a 3K megoldása.

Kitelepítés – Karantén – Krematórium. Meglehet túl „paranoiás”, vádaskodó, szemét, személyeskedő balfék vagyok. Kérlek, könyörögve kérlek mindannyiótokat, hogy adjatok arra okot, hogy ne gondoljam így.

Hogy ne kelljen csalódnom gyerekkorom meghatározó szakaszának szereplőiben! Alapjaiban!

Mert hát könyörgöm: ti történészek (kiv. B.) vagytok, az átlag feletti, szerencsés (?) szocializációval, akkor hogy a p..csába lehettek ennyire... Mindl.

Remélem – ha egyszer majd katedra közelébe juttok, akkor –, csak tanítani fogjátok a történelmet, úgy, ahogy, és nem csinálni. Mert akkor Isten óvja Magyarországot! Bár ahogy a magyar közhangulatot (hogy én is általánosítsak egy kicsit) illeti, talán megérdemelné, hogy ti csináljátok történelmet.

Közhely: a történelem ismétli önmagát, semmit sem tanultunk belőle.

Ennyire egyszerű lenne ez? Rendben van ez így? Segítség!!!!!!

Elkeseredett epeömlés közepette, elhalt hangon nyögöm:

Üdv, srácok!

M

= Be the Change You Want to See in the World =

s

G. Balázs gimikru részére dec. 3.

Marci!

Ezt most csak Neked írom, senki másnak. Hihetetlen, h miket gondolsz rólunk, és ha nem ismernénk egymást számtalan éve, kemény sértődésbe kezdenék. Megrökönyödve hallgatom az okfejtéseid, és komolyan mondom, h nemtok napirendre térni felette. Úh¹⁵ azt javallom, sztem többiek u.így gondolják a dolgot, h nagyon sürgősen jöjjünk össze egy békítő kártyázásra jövő héten, mert innentől kezdve úgy gondolom, h személyesen kellene ütköztetni a véleményeket. Vannak problémák, amikről sztem máshogy nem lehet/érdemes beszélni. Nagyon nagy félreértések vannak itt úgy érzem, úh találkozzunk személyesen jövő héten ok?

Addig is mindenkinek nyugodt napokat és egészséges gondolatokat.

Húúúúha

Szia/Sziasztok

s

Márton SZÉKHELYI gimikru részére dec. 3.

Balázs!

ad1.: a private emiled nem lett túl sikeres, mert mindenki olvasta, de

ad2.: ez nem is baj, sőt. Örülök, ha mindenki olvasta, mert nem véletlenül engedtem meg magamnak ezt a hangnemet, amivel ha bárkinek az érzéseit megsértettem, akkor azt sajnálom. De örülök, Balázs, és az eddig néma, megsértődött többiek, ha legalább az érzelmedhez/érzelmeitekhez eljutott a mondandóm. Remélem, egyszer az értelmetekhez is el fog jutni.

Nem megsértődni kell, hanem levonni a tanulságokat, már ha vannak ilyenek. Ha pedig nincsenek, akkor elszomorodva nyugtázom, hogy kár volt karakterek 1000-ét elpazarolnom az életemnek elmúlt 72 órájából.

Ez is egy tanulság lehet számomra, aminek levonásával még várok, türelmesen.

A jövő hét teljes terjedelméig még mindenképpen eltart ez, mivel tanulok. Sok paranoiás baromságot, mint pl. azt, hogy minden ember egyenlőnek születik, és hogy igenis vannak elidegeníthetetlen emberi jogaink. Már nekünk, embereknek. És bár lehet, hogy ebben a társaságban ezeddig sokan úgy gondolták, hogy a szóban forgó népség nem tartozik az emberi nemhez, jelezném, hogy a biológiai értelemben vett „faj” kategóriába bizony, ők is beletartoznak. Jaj, de hát minek „okoskodom” én itt rendre visszatérően, hiszen ezzel a triviális ténnyel, és annak minden következményével itt, e helyen mindenki tisztában van...

s

A. Máté gimikru részére dec. 3.

„Cinikus – állást nem foglaló” magatartásomból kilépve kérlek titeket, h ne vegyétek komolyan egymást!

Marci, te jól tudod, hogy mindegyikünk jó ember és nem kíván senkit elüldözni vagy meggyilkolni. Max. annyit lehet 1-1 arc szemére vetni, hogy nem hajlandó végiggondolni és kis empátiával kezelni a cigánykérdést, helyette buta közhelyeket puffogatnak és meg sem próbálnak emberként, rokonként, leendő szomszédként vagy családtagként tekinteni egy cigány emberre.

Ismertek, tudjátok, hogy én is ugyanúgy félek, ha egy hangosabb csapat mellett kell elmenem estefe, és a zsebemhez kapok, ha mellém lép a tömegben egy rosszarcú alak. Azonban a különbség talán annyi, hogy ha a hangos csapatok között, vagy a rosszarcú alakok nagyobb része cigány is lenne, akkor sem gondolnám, hogy azért rosszarcúak vagy hangosak, mert cigányok. És ettől még ők lehetnek rossz emberek, akiktől talán félni kell, de semmiképpen nem azért, mert nem fehér-magyarok.

Hogy más a kultúrájuk, azt én nem bánom, sőt szeretném, ha megóvnánk azt, ugyanis mikor megpróbáltak rajta változtatni (a szocializmus alatt), tették tönkre sok közösségüket, amelyben béke és sajátos törvényesség uralkodott (pl. a cigány prostitúció a 20. sz. második felében jelent meg) és egyébiránt ti sem örülnétek, ha mondjuk a minket balkáninak, ostobának, lopósnak, büdösnek gondoló nyugati egyszerű ember egyszer minket szeretne megváltoztatni, mondván, hogy a magyar azért szegény, mert ilyen a kultúrája.

Részemről úgy tartom, hogy ha ma, emberek Magyarországon úgy gondolják, hogy kilátástalan helyzetükből el kell menekülniük – pl. Malmöbe –, az a mi mindannyiunk szégyene.

De hogy hamarosan nem tűri tovább ez a nép, hogy így bánjunk velük, arra most pénteken kaptam megerősítést Horváth Aladártól (Roma Polgárjogi Alapítvány elnöke), aki még 2 választási ciklusra teszi egy egységes etnikai párt létrejöttét, ha addig nem változik semmi. Majd egy ilyen erős cigány párt rákényszeríti a magyarokat, hogy kivillantsák a foguk fehérjét, de ha nem önként adunk, hát majd külső segítséggel, de kikényszerítik jogaikat és teljesen jogos jussukat. Akkor lesz majd sírás-rívás rasszistáéknál, ugyanis minden isteni, emberi törvény mellettük lesz majd.

Marci, neked viszont azt kell mondanom, hogy nem értek veled egyet abban, hogy a viccelődés sem megengedett. A világ, mióta világ

viccet gyártott a legnagyobb katasztrófákból is. És igen, még a gonosz, előítéletes viccelődés is mindaddig megengedett, amíg az valakit nem zavar azok közül, akinek meséled. Más-más ember más-más pillanatban más-más mennyiséget visel el akármilyen viccről is legyen szó.

Ha lenne a mi kis társaságunkban egy cigány srác is, akkor nem repkedne ilyen poén csak úgy, ugyanis megismernénk és máris másként látnánk ezt az előítéletünket.

Én inkább arra keresném a választ, hogy miért nincs közöttünk, és ha jól megnézed, se gimiben, se egyetemen nem volt túl sok cigány gyerek... azt hiszem, amíg ezen nem változtattunk, nem remélhetjük, hogy a gyerekeinknek ne kelljen erről vitatkozniuk!

Úgyhogy szeressétek egymást és legyetek kicsit cigányok, ha a kérdés szóba kerül. Egyébként mindenkinek ajánlom utánaézni a román forradalom vásárhelyi eseményeinek.¹⁶ Elgondolkodtató lesz, ígérem.

Puszli,

Máté

P. S.: Egyébiránt MINDEN SZAR! Mert miggyá vizsgák és sehogy sem állok uh ne kelljen még egyszer ennyit gépelnem, ok?!?! :) pussz

S

**Gábor K. gimikru részére
dec. 3.**

Sziasztok!

Mivel nincs meg bennem a háttértudás, hogy bármilyen nemű építő véleménnyel csatlakozzak az adott vitához, ezért nem is teszem, nem akarom leégetni magam. Amúgy nagyon örülök, h itt ilyenekről is lehet

véleményeket olvasni, ez azt jelenti, gondolkozunk, és az alkohol nem ölte ki még minden agysejtünket. :)))) És az külön jó dolog, h mindannyian egy kicsit más szemszögből figyeljük a dolgokat. DE, nekem egy dologgal van problémám: a STÍLUS! Régóta ismerjük egymást (legalábbis ti!), sok mindenben átmentünk közösen, tiszteljük már meg a másikat azzal, hogy nem úgy beszélünk hozzá, mint valami tudatlan kis surmóhoz, úgy gondolom, azért itt mindenki ért valamihez az átlagon felül, és ebben hosszú, fáradságos, kemény munkája van.

Szerintem az a minimum, hogy a barátokhoz (félretéve az egónkat) barátiian szólunk.

Marci, csak szeretnék tenni egy baráti javaslatot: a sok könyvbúvás közepette, azért néha te is kukucskálj ki a szemüveged mögül (akár a tükörbe is nézhetsz), és gondolkozz el rajta, vajon egy embernek van-e joga ítéletet mondani a másik felett, vajon mennyivel több ő, mint az a másik?

Hiszen ahogy egy öreg bölcs mondá: Az igaz ember az, aki vádló és tanú a maga elleni perben, és végrehajtja az ítéletet, ami már mindig is létezett.

Tisztelettel!

S

Gábor K. gimikru részére
dec. 3.

Na, csak hogy csillapítsam kicsit a kedélyeket. Azért a zene is korrekt, represent da true essence of Da Jamaican Culture :))))))))))

<http://www.vicclap.hu/movie/1836/>

D. László gimikru részére
dec. 3.

Cool!

Bár ilyeneket mi is szoktunk csinálni vásárnaponként. :)))

Másik témára holnap reagálok. Most túl fáradt vagyok.

piszes

S

G. Balázs gimikru részére
dec. 3.

Marci,

a privát sorok neked szóltak, de mivel nem félek a barátaim véleményétől, ezért ide írtam be. Neked címeztem a mondandómat, asszem ezen nem szokás élcelődni, Kikóval pedig nem azért értek egyet, mert én egy békés kis emberke vagyok, aki mindenhol csak vörldpísz kíván, hanem azért, mert amiket írtál, abban rengeteg butaság van. A sértődöttség belőled szól,

Marci, nem belőlünk, nekünk nincs miért sértődöttnek lennünk, sztem neked sem. A hangnemmel sztem is problémák vannak, most már új javaslom, h inntől a kérdést talán SZEMÉLYESEN TÁRGYALJUK MEG. RENDBEN??? A kioktatást senkitől sem viselem el és ahogy látom levlist társaim sem.

sziasztok

P. S.: Most már fogadd el légy szíves, Marci, h ebben a társaságban nincsenek rasszisták, antiszemiták, xenofóbok nem voltak és nem is lesznek. Én lennék az első, aki elhúznék, ha ez megváltozna.

S

H. Gábor gimikru részére
1:15

„Most már fogadd el légy szíves, Marci, h ebben a társaságban nincsenek rasszisták, antiszemiták, xenofóbok nem voltak és nem is lesznek.”

De sztem a Marci az, csak jól álcázza. :)

Amúgy meg most már tételgel élőben beszéljünk meg ezt a kérdést, mert itt aztán soha nem fogunk dűlőre jutni ebben a témában (nem mint ha amúgy igen :)) De annak tételgel nincs értelme, hogy itt kioktassuk egymást, és megváltoztassuk a másik véleményét, valamint lekezelően bánjunk egymással. Sztem mindenki tartsa tiszteletben a másik véleményét, és Marci ez rád is vonatkozik, azért mert közölünk egyesek más-hogy ítélnék meg társadalmi dolgokat, és nem oly humanitáriusan, mint te, azért nem kell lerasszistázni, erről abszolút nincsen szó. Én is elfogadom azt, hogy te más szempontból, empátikusan, emberjogilag közelítéd meg a dolgot, és azt szeretnéd, ha mindenütt a világban vördpísz lenne, amit ugyanúgy én is szeretnék. De attól még nem lesz az, ha úgy állunk a dolgokhoz, hogy mindenben csak nekünk kelljen változni. Nem. Igenis ki kell mondani, hogy ez a dolog nem csak rajtunk áll, hanem ugyanúgy a másik félen is. És én nem láttam volna, hogy az a másik fél a kisujját is nyújtotta volna ez ügyben (pedig azért voltak próbálkozások állami és önkormányzati szinten). De hát ha vki nem fogadja el a segítséget, legyen az kis vagy nagyobb mértékű, akkor nincs miről beszélni.

Követelés az persze van. Azt pedig mégsem lehet csinálni, hogy mindenben a másik fél kedvében kelljen járni, vagy most legyen kinyalva a fenekük?

Attól jobb lesz? Szted, ha tegyük föl megszűnne az irántuk táplált gyűlölködés, akkor minden jóra fordulna, ők elmennének iskolákba tanulni, dolgoznának, lemondanának a követelődzésekről és elmennének dolgozni a mindennapi betevőért? Én úgy gondolom, hogy nem! Ezt azért már többször kipróbálták, és nem igazán vált be, erről a szüleim többet tudnának mesélni a régi szép időkben történt dolgokról, mikor mi még gondolatban sem voltunk... De biztos csak kitalálták szimplán rasszizmusból, mert aki mást mer mondani, más véleménye van ebben az országban, az nyilván xenofób.

De persze lehet viselkedni abszolút elnézően, „über” humánusan. Vagyis lehet adni nekik mindent, akkor biztos megváltoznak. Sőt nem is kell nekik megváltozniuk, mert én vagyok a köcsög, amiért nem tetszik hogy náluk még az ököl és a bosszújoga dívik, valamint egyesek „néha” elveszik azt, amire szükségük van, meg azt is, amire nincs. Ez tényleg nem bűn, majd ha megmondjuk nekik, hogy nem szabad, akkor bizonyára nem is fogják csinálni...

Az iskolában majd biztos megtanulják, hogy mit szabad és mit nem, csak az is probléma, hogy kevesen járnak iskolába, de persze az is csak azért van, mert ott nem szeretik őket a magyarok, az persze lényegtelen, hogy több iskolában is többségben vannak, ahol nem hiszem, hogy nyílt atrocitások érnék őket (elvégre ki merne ujjat húzni olyanokkal, ahol többségben vannak). Mégis sokan nem járnak rendszeresen iskolába, de hát ahol nem éri atrocitás őket, ott mért nem. Én úgy vélem azért, mert a kötelességet képtelenek teljesíteni, ők nem egy befolyásolható népcsoport, akiknek ha azt mondják, hogy a törvény kimondja, hogy ezt kell csinálni, akkor azt is csinálják. Túl nagy a szabadságérzetük, nem lehet nekik (többségüknek) csak úgy megmondani, hogy mit csináljanak (ha csinálják is, akkor is csak egy bizonyos ideig), vagy amit csinál, az nem helyes. Asszimilálni tehát nem lehet, akkor milyen alternatívák vannak még?

Marad még a köztes lehetőség, vagyis hogy szemet hunyunk mindenért, majd a kiváló magyar törvénykezés mindent megold, vagy akár (de ezt gondolom, te sem akarnád) olyanok leszünk, mint ők, tehát mi asszimilálódunk hozzájuk. Na az szép lenne :)

Ha „védelem” :) mondana alternatívákat, akkor örülnék, mert biztos csak én vagyok ilyen képzetlen, hogy nem tudom, mi lehet a megoldás. Lehet, hogy a spangli¹⁷ az jó megoldás lenne, lenne itt aztán vörödpisz rendesen, mint a hollandoknál.

Persze ilyen lerágott csontokat ne mondjatok, hogy tolerancia, meg jobb oktatás és nevelés stb. kell, és akkor jobb lesz.

Ezzel én nem értek egyet. Ha próbálják is az iskolában jóra tanítani a gyerekeket (ami bizonyára egyeseknél eredményes is), otthon azonban mit látnak? Az ellentétét. Attól, mert a gyerek megfelelő nevelést kap az iskolában, otthon még nem fog változni semmi, és ugyanúgy a rosszat látja, ami jobban befolyásoló, mint az iskolai képzés. Ehhez ugyebár (mivel kivívták maguknak a „jó hírnevet”), mint abban igazatok is van, sok helyütt hozzáadódik egy erős diszkrimináció velük szemben, ami azért, valljuk be, nem alaptalan. Ez tovább erősíti a szembenállásukat, a szemünkben negatív viselkedésüket. Most mit lehet csinálni, oktassuk a felnőtteket, hogy majd az ő hozzáállásuk megváltozik, és majd utódaiknak is, a már jobb nevelést fogják átadni? Tehát lehet erre választ adni, aki úgy is érzi, hogy tudja is rá a megfelelő megoldást, ami mindenkinek jó lenne. No ennyi...

Tiszteletem

S

Márton Székhelyi gimikru részére 15:04

Kedves Mindenki!

A válaszemilemet már megfogalmaztam, csak éppen még várom Laci reakcióját.

Annak fényében dönthetem el a magamnak feltett kérdést, miszerint kimerül-e majd a válaszom egy egyszerű kopipészt aktussal, vagy a Laci által mondottak alapján át kell-e írnom azt?

Addig is mindenkinek kellemes hétfő délutánt,

M

= Be the Change You Want to See in the World =

S

H. Gábor gimikru részére 16:19

Marci, azért ne vidd túlzásba :), nem ez a fórum, ahol ezt meg kéne vitatni. Amennyi időt a levelek olvasásával, megfogalmazásával és megírásával töltesz, azzal az erővel előben is meg lehetne beszélni egy jó sör mellett, és nem venne el több időt a tanulási idődből, mint amennyit itt güzülünk a témán. Sztem itt a levlisten senki nem lesz meggyőzve álláspontja ellentétéről. Tehát lehet, hogy jegelni kéne a témát egy beülésig, amit esetleg megejthetnének hétvégén, ha jó mindenkinek.

Más: Ma levették a gipszet a lábamról :) és kaptam helyette bokarögzitöt. Srácok, most már mehetünk nap-estig mulatni. :) Ami a rossz az egészben, hogy múlt héten még 2500 Ft lett volna, ma már 7500 Ft volt, tehát a 3-szorosa, de kérдем én mért? :(

A qrva annyukat a mocskos geciknek, akik ezt ilyen jól megcsinálták.

Remélem, örök életükre járókeretet kell majd venniük. Öccör annyiért. És amúgy is csapjon bele egy nagy villám a parlamentbe, mikor az összes nyomorék, csaló „honatyá” bent mereszti a valagát....

riszpekt,
sziasztok

s

D. László gimikru részére 19:38

Nos... a probléma (vagy hogy ne sértsem senki ízlését: kérdés) sokkal, de sokkal összetettebb, mint hogy csak idealista, csak „rasszista” szemléletmóddal megfelelően ki lehessen elemezni.

Belegondoltam, és nem szeretnék ilyen formában túl sok szót elvesztegetni rá, de egy-két dolgot mindenesetre szeretnék leszögezni:

1. Nem volt célom, h meggyőzzek bárkit is. Én úgy tartom, h ilyen kaliberű dolgoknál az ember józan ítélőképességére van bízva, hogy (jobb esetben az összes – bár ez szinte lehetetlen – érv meghallgatása után) eldöntse, h ő az adott témában milyen állást kíván foglalni.

2. Azt hiszem, az elmúlt évek tapasztalatai és a sok-sok beszélgetés már bőven megmutatta, h bizony vannak dolgok, amelyekben más a hoz-

záállásunk. Érdekes módon ezt eddig mindig sikerült kezelnünk, vagy napirendre térnünk fölötté, úgyhogy abszolút értetlenül állok ez előtt a jelenség előtt, hogy egy VICC (legyen bár „jó” vagy „rossz”, politikailag/társadalmilag/etikailag/stb. korrekt vagy sem) ilyen jellegű és fajsúlyú indulatokat kavart. Kb. mindig mindent meg tudtunk beszélni egymással ÉS elfogadni, h vkinek a társaságból más véleménye van, mint nekem/nekünk. Pontosán ezért működött eddig (és remélem, fog még nagyon sokáig) ez a barátság, mert TOLERÁNSAK, ALKALMAZKODÓK és KOMPROMISSZUMKÉSZEK voltunk egymással szemben mindig is. (Vagyis megfelelőbb lenne az „egymás mellett” megfogalmazás, de az kicsit értelmetlenül venné ki magát.)

3. Sajnálom, ha bárkit is megsértettem akár melyik e-mailem hangvételével! Bevallom őszintén, kissé feldühített az a kioktató jelleg, amit Bálint és Marci is használtak, és amit én is alkalmaztam – így utólag belátva, hogy teljesen helytelenül.

4. Szerintem a három legalapvetőbb emberi érzés az önzés, az irigység és a gyűlölet – hogy ez az evolúció hibája-e vagy Istené (akármilyen néven nevezik is), azt már mindenki maga döntse el a vérmérséklete szerint. És bárki(k) is csinál(nak) bármit, ezen maximum egy adott és meglehetősen behatárolt földrajzi területen lehet változtatni – egy ideig. Globálisan semmiképp sem. Tudom, h nem ez A Jó Állapot, de akkor is lehetetlen ez ellen tenni.

5. Mindettől függetlenül NEM vagyok rasszista, és ha ezt bizonygatnom kell, akkor alighanem sikerült alaposan félreismernetek. De azt igenis vállalom, hogy nem akarok változtatni a cigányokhoz való, alapvetően negatív hozzáállásomon egészen addig, amíg nem látom rajtuk is a hajlamot a kompromisszumra. Elvégre ez minden „párkapcsolat” (együttélés, egymás mellett élés) alapja. És igenis elvárom, hogy ha ők asszimilálódni akarnak (vagyis kompromisszumokat hozni), akkor tegyék meg ŐK az első lépést. Ha már ők jöttek ide később...

(Igen-igen, jöhet a flame, h mi se ide születünk, tattarattara, de ettől függetlenül ők jöttek ide hozzánk. Arról nem is beszélve, h nekünk – érdekes módon – sikerült betagozódunk Európába és felvenni azt a körülöttünk létező és élő értékrendet, amit megkövetelt a környezetünk.)

6. Milyen jogokat és juszt akarnak kikényszeríteni a cigányok? Elismerem, h ez az egysé-

ges etnikai part, amivel „fenyegetnek” (mert mi más ez, ha nem fenyegetés?!), a cigányok érdekeit és jogait képviselné.

Attól meg a nagy részük ugyanúgy segélyekért sírna és mindent a másiktól (vagy az államtól) várna el.

Amúgy meg rengeteg olyan nem cigány ember is él Magyarországon, akik hasonló helyzetben vannak, mint a cigányok EGY RÉSZÉ (hangsúlyozom, nem éri hátrányos megkülönböztetés az összes romát), mégse jut eszükbe, hogy elrohanganak Malmőbe meg Strasbourgba.

És Máté! Erős túlzásnak érzem ezt a „ha ma, emberek Magyarországon úgy gondolják, hogy kilátástalan helyzetükből el kell menekülniük – pl. Malmőbe –, az a mi mindannyiunk szégyene” felmondatot. Olyan értelemben valóban szégyen, ha szégyellnünk kell más országok/nemzetek előtt, hogy szegény az országunk. Azonban szerintem csak az előző vezetőinknek kéne szégyenkezniük, akik teljesen lezüllesztették az országot a háborúk viharai után (nem, ne aggódjatok, nem akarok aktuálpolitikát is belevinni ebbe az egészbe) – a ki tudja, milyen megfontolásaiknak köszönhetően (talán pont szégyellték, hogy az országunk nem olyan, mint a nyugatiak :P). el lett kúrva (bocs, de ez KÉNYSZERÍTETT, h írom le ;D) az ország gazdasága már sok-sok éve, és amíg ebből nem tudunk kilábalni, addig társadalmilag sem jutunk dűlőre.

Na ez hosszú szülés volt, sőt a levél is hosszúra sikerült, de menet közben megjött az ihlet ;)

Marci, remélem, most már sikerül döntened a kopipeszt vs külön reagálás témakörben ;)

Én elfogadom a nézőpontodat, sőt mi több, tisztelem és becsülöm az empátiádat és a szociális érzékenységedet; de én ilyen „drasztikus” és idealista szinten nem tudom (és kövezzetek meg, de talán nem is akarom) magamévá tenni. És hogyha ebből a mondatból akárki akármi olyat szűr le, h én vagyok A Rasszista, A Xenofób, A Sztereotípiák Rabja stb., annak ismeretében, h ki és milyen vagyok, akkor nagyon sajnálom és legyen vele boldog...

Ja és Marci:

„Ne ítéljeteK, hogy ne ítéltessetek.”
(Máté 7:1)

Kiko: respect.

Piszes

Márton Székelyi gimikru részére 20:26

Valóban utolsó alkalommal reagálnék az elmúlt emiljeitekben írtakra.

(Nem az utolsó szó „jogán”, természetesen szívesen olvasom hozzászólásaitokat, mert tanulok belőlük, nem is tudjátok, mennyi mindent, csak nekem nem áll módomban a korábban és főként az ezekre vonatkozó reakcióitok miatt, a most elmondottakon felül a kérdéshez hozzátennem.)

A helyes sorrendről beszélnek a magam részéről tehát zárásképpen.

1. MeggyőződéseM, hogy – ahogy én is szívesebben vitatkozok olyan emberekkel, akik közel állnak hozzám – ti is szívesebben halljátok a véleményetekkel szöges ellentétben álló nézeteket valaki olyantól, aki nem minősül idegennek számotokra. Véleményem szerint, inkább én legyek az, aki rávilágít nézetetek felfeslő, néhol pedig egyenesen riasztó hibáira. Azért gondolom így, mert nálam „egyszerű leb...szással” megússzátok, míg adott esetben egy kicsit kevésbé közvetlen társaságban kivívhatjátok – ha ismét adott esetben ebben a társaságban az én véleményem osztói vannak többségben (ha létezik egyáltalán ilyen társaság, és itt nem az elvakult emberi jogi aktivisták társaságára gondolok) – a többség álláspontjának dominanciája miatt a „közellenségi mivolt” nyomasztó, skarlátbetűs „A” betűjét, egyben az ellenszenv minden vagy éppen bármiféle megnyilvánulásának kényszerű elviselését.

[Bár akkor talán átéreznétek (kinek nem inge...) a maga valóságában azt, hogy milyen kisebbség(i vélemény)ben lenni.]

2. Őszintén örülök, hogy vannak köztetek olyanok, akik a (főleg a legutolsó emiljeimben – természetesen, ahogy semmi sem – nem a véletlen műveként képviselt) stílusomat kifogásolták. Őszintén, jó érzés volt olvasni, hogy a bemocskolt becsület milyen reakciókat vált ki a társaság egyes tagjaiból. No de a közvetlen mondandóm tárgyára térve: örülök tehát, hogy a mondandóm, a gondolataim formális részét kifogásoljátok, vagyis azt, hogy azokat milyen formai köntösben osztottam meg veletek. Örülök, hogy nem a tartalma miatt kell most nekem szégyenkeznem, hanem a tudatosan vállalt, néhol provokatív, néhol – vállalva – kifejezetten sértő megnyilvánulásaim miatt. A tartalom a fontos, nem a formáság. Ha ezen (már a forma-

ság némi emberi sértődöttség miatti kellemetlen szájjízű állapotból felocsúdva) túlteszitek magatokat rajta, akkor jöhet, az immáron egyedül magatokban, külső, cinizmustól és személyeskedéstől mentes környezetben végiggondolni az elmúlt napokban általatok és általam írtakat. (Itt, ezúton kérnék bocsánatot bárkitől, aki magára nézve sérelmes dolgokat olvasott ki emiljeimből, és azoktól is egyben, akik még nem jutottak el a fenti felocsúdás állapotába.) (Csak zárójelben jegyzem meg, hogy azok, akik az általam korábban írtak vagy mondottak miatt magát „surmónak”, „bunkónak”, kegyetlen kioktatás áldozatának érzi, és emiatti sértődöttségében neheztel rám, azokat őszintén sajnálom, ha más nem, azért, mert ahogy azt valamennyien tudjuk – Kikó helyes meglátásával azonosulva –, mindenkinek tetemes mennyiségű munkája van abban, hogy ott tart, ahol, azon a bizonyos átlag feletti szinten van, és amennyiben néhány sor(om) vagy korábban elejtett, akár rosszmájú, öncélú gonosz megjegyzés(em) miatt egzisztenciális, lételméleti megrázkódtatás áldozata is egyben, hiszen ez azt jelentheti, hogy átlagon felüli ismeretei ellenére, átlagon messze aluli önbizalma van.) Ne álljatok meg a sértődöttség akár természetes, akár erőltett szerepénél. Lépjetek – ha tetszik, eggyel magasabb szintre – tovább! Ehhez a következőket javasolom, ha nem haragszotok meg, hogy éppen én mint a sértődöttségetek (kinek nem inge...) közvetlen forrása teszem ezt. Persze, sértődj meg. Majd ezt követően, amikor már enyhült a sértődöttséged, mélyedj el magadban, elmélkedj a helyesen, a Jó egyetemes érzésén, és dönts (ha tetszik: ítélkezz) önnönmagad felett, és így értékeld magad! Ezt tanácsolja a Kikó által idézett bölcs szívmengető, igaz, helyes tanácsa. Gyakoroljátok ti is!

(Emlékeztetőül álljon itt most nektek az idézet: „Az igaz ember az, aki vádló és tanú a maga elleni perben, és végrehajtja az ítéletet, ami már mindig is létezett.” Ezt az elvet, zsinórmértéket én az elmúlt kb. három évben már megközelítőleg, tehát kisebb-nagyobb sikerrel szem előtt tartom, és rendre igyekszem ehhez tartani is magam. Meglehet, hogy egyesek szerint most éppen a „kisebb” sikerek szériája van, de hát, istenem: a változás képessége is bennünk van, talán éppen egyedül bennünk, embereken az egész univerzumban.) Apó: az idézett bölcs mondás igazságát éppen árnyaló, talán épp' gyengítő tételként álljon most itt a következő

pár sor: „Ne gyűlöld testvéredet szívedben; intve intsed embertársadat, hogy ne viselj miatta bünt. Ne állj bosszút s ne tarts haragot néped fia ellen; szeresd felebarátodat, mint tenmagadat.” (3Mózes, 19:17-18.) Ebből levezethetően született meg az egyesek által Aquinói Tamásnak, megint mások által rabbinikus bölcseségnek tulajdonított formula (de hát nem teljesen mindegy?!), a helyes sorrendről, hogy: „Kerüld a rosszat, és cselekedd a jót!”

A cél, a lényeg tehát nem abban áll(t), hogy bántsalak titeket, s ezt talán ti is tudjátok. Volt már olyan köztetek, aki igyekezett óva inteni mind titeket, mind engem attól, hogy tévesen ítéljük meg a másikat. (Ismét zárójeles megjegyzés, amit a fentebbiek miatt talán felesleges is megemlíteni, hogy én senkiről nem állítottam sem azt, hogy xenofób, sem azt, hogy rasszista, még kevésbé azt, hogy megoldásként a tárgyi népszerűség megsemmisítését látja az egyedüli járható útnak. (címezett: Máté, Bálint, H. Gábor, Balázs) Kérdéseket tettem fel, és kételyeim fejtettem ki, csalódásom lehetőségeit latolgattam. (Más kérdés, hogy ezt cinikus, azért nem minden alap nélküli félelmemből tettem, a már említett formában.) Nehogy már a vízzel együtt a csecsemőt is kiöntsetek, féltve nevelt és gondozott csecsemőről van ám itt szó pár napja!

3. A helyes sorrendről szóló fejtegetéseim harmadik, az előzőekben vázoltak fényében már kitapintható, és érezhető nézőpontjához érkeztek. Legyetek összhangban, harmóniában önmagatokkal! Majd utána a környezetetekkel. Fordítva, fogalmilag nem tud megállni ez a tétel.

Balázs! Én a legkevésbé sem érzem magam sértődöttnek, köszönöm, aggodalmad jólesik! Békében élek önmagammal, szerencsére. Ez jó érzés, és ebben néhány emilváltás nem tud megingatni. Hát ti? Nektek van-e okotok sértődöttnek lenni? A legőszintébb jóindulattal „baráti tanácsolom” ismét, hogy mielőtt erre azonnal reply-olnátok, gondolkodjatok el, számoljátok el tízig, és utána válaszoljatok, reagáljatok, ha szeretnétek.

És Gábor! Hidd el, hogy ha tudnám az effektív és egyben tartós megoldásokat a helyzetre, akkor már nem itt koptatnám – Veletek levelezve – a seggemet, hanem Strasbourgban, az Emberi Jogi Bíróság munkatársa lennék és/vagy Nobel-békedíjas és aranygyűrűs, köztársasági érdemrendes plecsnis Marcika. Én csak azt mondom, hogy valaminek a pusztaságára

nem lehet országot, és azon belül kisebbségpolitikát akár mikro-, akár makroszinten építeni. Megoldási javaslatok nincsenek egyelőre. Egyelőre kerülöm a rosszat, hogy a rossznélküliség állapotában megfogadjon a Jó cselekedet, ha tetszik, a megoldás.

Zárásképpen Bálint a gimikruiakhoz írt második leveléből idéznék, amely a többség azon magatartásáról és önös érdekű motivációjáról szól, amelyek arra vezetnek, hogy a többségi állásponttal azonosuljanak:

„Az emberek félnek attól, amit nem ismernek. És könnyebb egy már »bevált« hozzáállást (ti. sztereotípiát) elsajátítani, mint újat kialakítani. Hiszen ez utóbbiban ott van annak a veszélye is, ha a saját közösséged kiközösít.

És ez ugye borzalmas lenne...”

Nos, igen.

Adjátok, hogy ne így legyen! Hogy ne kelljen a fentiekből kiolvasható fájdalmas következtetést levonnom!

Feltéve, hogy még nem késő.

M

PS: Laci! Máté 7:1-ével kapcsolatban ld. fentebb a történeti előzménye miatt, ha tetszik a „történelmi elsőbbség jogán” írtakat.

(Bár többeteknek és nekem sem tetszik, ha a „helyes” sorrendbe állított tételeim között szerepel ez a postscriptum.) Ez a hivatkozás a Laci emilje előtt fogant, vicces azért, hogy ki, mire hivatkozik, amikor önmaga álláspontját, viselkedését igyekszik alátámasztani.

PS2.: Laci! Engedd meg, hogy mély sajnálomat fejezzem ki Veled kapcsolatban, ha az önzést, az irigységet és a gyűlöletet tekinted „a három legalapvetőbb emberi érzésnek”. Ha másban nem is, de ebben talán több emberrel vagyok közös nevezőn. Ha nem, akkor őket is sajnálom.

Tételeid igaz lehetett a Hobbes-féle homo homini lupus est (gyk., átiratként: a gondolkodó: mindenki harca mindenki ellen tétele) állapotában, ezelőtt olyan 40 000 éve. PS3.: Leveled 3. pontjáról: a kioktató stílus kifogásolására, annak magyarázatára remélem, a fentiek megnyugtatószóra szolgálnak. PS4.: Laci levelének 2. pontjához, Kikó és Balázs korábbi leveléhez: az, hogy a társaságból a témában kifejtett véleményetek közül majd’ senki véleményét nehezményezem, de legalábbis távol áll az enyémtől, nem jelenti azt, hogy ne túrnám meg, ne visel-

ném el a létüket. Mint ahogy azt korábban jeleztem (Voltaire), és ha más nem, azért, mert még mindig reagálok azokra, nem ignorálok őket mint eleve „baromságokat” (nem félreérteni, olvasni a sorok között), válasza sem méltatva azokat stb. PS5.: Máté malmói példázata, annak intelmei elgondolkodtatóak és beláthatóak. Mondom ezt annak ellenére, hogy a Házon kívül c. nagy érdemű, autentikus, komplexitásra törekvő, így valóban hiteles műsor tolmácsolásában mint a kisebbségek védelméről (egy adás erejéig) szóló forrásban elhangzottak más társadalmi jelenségként, vagy mint a kisebbségvédelem problémáinak legmélyéig ható elemzése más valóságot is mutatnak be. Hiába, tényleg van negyedik hatalmi ág... PS6.: Srácok! A témát tehát kizárólag a magam részéről befejezteknek tekintem, és abban belátható időn belül sem elektronikusan, sem személyesen nem áll módomban részt venni. Így maradnak a puncik, a sekélyes közéletünk, a foci és a fingás mint beszédtema közöttünk... Ha maradnak. = Be the Change You Want to See in the World =

S

D. László gimikru részére 21:30

„Egyelőre kerülöm a rosszat, hogy a rossznélküliség állapotában megfogadjon a Jó cselekedet, ha tetszik, a megoldás.”

True, true. De, hogy visszatérjünk a kiindulási ponthoz: a vicc nem ROSSZ cselekedet. Nem is jó, de ugyebár egyelőre csak a jó elérésére törekszünk... (:

„PS: Laci! Máté 7:1-ével kapcsolatban ld. fentebb a történeti előzménye miatt, ha tetszik a »történelmi elsőbbség jogán« írtakat.

(Bár többeteknek és nekem sem tetszik, ha a »helyes« sorrendbe állított tételeim között szerepel ez a postscriptum.) Ez a hivatkozás a Laci emilje előtt fogant, vicces azért, hogy ki, mire hivatkozik, amikor önmaga álláspontját, viselkedését igyekszik alátámasztani.”

Persze „Mózesnek is tökigaza volt” (már bocsa a pongyola megfogalmazásért), de amit én írtam, az nem üti ezt.

És nem is alátámasztás az érveimmel kapcsolatban, nem a jelenleg szóban forgó témával kapcsolatban írtam, hanem úgy éreztem (legutóbbi leveled alapján tévesen), h Te ítélke-

zel felettünk, miközben arra próbálsz rávenni minket, h ne ítélkezzünk.

„PS2.: Laci! Engedd meg, hogy mély sajnálatomat fejezzem ki Veled kapcsolatban, ha az önzést, az irigységet és a gyűlöletet tekinted »a három legalapvetőbb emberi érzésnek«. Ha másban nem is, de ebben talán több emberrel vagyok közös nevezőn. Ha nem, akkor őket is sajnálom.

Tételed igaz lehetett a Hobbes-féle homo homini lupus est (gyk., átiratként: a gondolkodó: mindenki harca mindenki ellen tétele) állapotában, ezelőtt olyan 40 000 éve.”

Remélem, elég nyilvánvaló, h az én esetemben nem ezek a meghatározó alapérzelmek. Meg az ismerőseim esetében sem. Sőt a világ embereinek nagy részében sem. Igazából lehet, h kissé szerencsétlen volt a szóhasználatom, de ezek azok, amik minden emberben megvannak (tisztelet a kevés kivételnek). És most nem ilyen „nagy” volumenű dolgokra gondolok, mint pl. folyamatosan lesed a szomszédodat és megállapítod, h „oob...zmegegint új színes tévéje van ennek a köcsög gennyládának” stb., hanem olyan apróságokra (is), mint hogy pl. lefoglalják az utolsó szabad ülést a villamoson – sokszor tudatában sincs az ember, de valahol mégis ott motoszkál benne ezen érzelmek valamelyikének (mindegyikének?) valamilyen formátumú kivételése.

És hidd el, h az evolúcióval nem veszítünk el minden korábbi tulajdonságot/képességet, amivel egyszer rendelkezünk, csak változnak, csökevényesednek – esetleg elfojtjuk őket.

„PS3.: Leveled 3. pontjáról: a kioktató stílus kifogásolására, annak magyarázatára remélem, a fentiek megnyugtatódsodra szolgálnak.”

tökéletesen :)

„PS6.: Srácok! A témát tehát kizárólag a magam részéről befejezettnek tekintem, és abban belátható időn belül sem elektronikusan, sem személyesen nem áll módomban részt venni. Így maradnak a puncik, a sekélyes közéletünk, a foci és a fingás mint beszédtema közöttünk... Ha maradnak.”

nanehogymárne :)

pisz

JEGYZETEK

¹ Para: szleng; vélhetően a paranoia mint a pszichológia műszavából származó argó kifejezés, jelentése: félelem, izgalom, főnévi igeneves alakja: parázni.

² Ang. röv., jelentése: by the way, magyarul: egyébként.

³ Ang., szleng, „peace”, jelentése: béke; általában köszönés.

⁴ Hangulatjel, széles mosoly.

⁵ Rövidítés: gyengébbek kedvéért.

⁶ Népszabadság Online. Dosszié 2006. október 16.

Halálra verték a gázoló sofőrt – Lincselés Olaszliszván.

Kicibálták autójából, majd agyonverték a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Olaszliszván vasárnap délután azt a sofőrt, aki előzőleg elütött egy tizenegy éves kislányt.

Kompoltiné Jakab Ilona, a megyei rendőr-főkapitányság sajtóreferense tudósítónknak elmondta, a gyerek az első információk szerint nyolc napon belül gyógyul, könnyű sérüléseket szenvedett.

Egyéb forrásból megtudtuk, a középkorú férfi a faluban vendégeskedő gyermekeivel indult hazafelé, amikor a kisebb baleset bekövetkezett. Részletek egyelőre nem ismertek, annyit tudni, hogy a történetet látva a több tucatra tehető tömeg kirángatta az autóból az egyébként Tiszavasváriban élő sofőrt, akit aztán agyba-főbe vertek. A feldühödött sokaság rugdosni kezdte a gépjárművezetőt, akit olyan súlyosan bántalmaztak, hogy belehalt sérüléseibe. Egyes információk szerint a történet idején az áldozattal együtt a járműben tartózkodott két kiskorú gyermeke is.

A rendőrség megkezdte a vizsgálatot, tegnap estig több gyanúsítottat is kihallgattak, akik köre valószínűleg bővülni fog.

A sofőr a lányai életét féltette

„Az MTV tudósítása szerint a földön fekvő autós kérlelte a rá támadókat, hogy a lányait ne bántsák. A 14 és 5 éves lány egy közeli házba menekült, ahonnan egy ismerős vitte el őket – akit szintén megfenyegettek, amikor autójával a lányokért ment. A televízió szerint a két lány sértetlen, de sokkos állapotban vannak.”

Hiába próbálták megállítani a lincselést

Tudósítónk jelentése az olaszliszváni tragédiáról

„Szemtanúk szerint a feldühödött hozzátartozók nem bántották volna a férfit, ha látják, hogy a gyerekek nincs baja. A 11 éves kislány bátyja, valamint másik rokona azonban azt hitték, hogy a gyerek az autó alatt fekszik, holtan. Az egyik szomszéd a Népszabadságnak azt mondta, hogy ebben a családban már egyszer történt közlekedési tragédia. Akkor az egyik mostani gyanúsított testvérének gyerekeit gázolták halálra. Mint megtudtuk, a helyszínen összegyűlt, mintegy ötvenfős csoportosulásban volt, aki higgadságra intette a többieket, de nem hallgattak rá.”

Adatakozás

Az áldozat munkahelye, a tiszavasvári Kabay János Általános Iskola kedden reggel a Tiszavasvári és Vidéke Takarékszövetkezetben számlát nyitott Szögi Lajos gyermekeinek megsegítésére. A számlaszám: 68700016-10136757

Október 17.

Félelem, menekülés, megerősített rendőri jelenlét Olaszlisztkán – Gyertyák a gyilkosság színpélyén

„A vasárnapi lincselés utáni feszültség miatt olaszlisztkai cigány családok kerestek menedéket közeli falvakban, de fenyegetve érzi magát az a család is, amelyhez az áldozat igyekezett. A meggyilkolt pedagógus iskolája gyűjtést indított a család javára.” *Részletek*>>

Nemcsak a lincselők cigányok, de a gyerekek biztonságba helyezése is – Gyertyagyújtás, megemlékezés és fenyegető levelek Olaszlisztkán

„Gyertyát gyújtottak az olaszlisztkai gyilkosság helyszínén az áldozat hozzátartozói. Fenyegető levél szólítja a cigányokat a falu elhagyására. Cigány asszonytól kértek és kaptak segítséget a meglincselte ember lányai... Gombos Andrea elmondta: Tolcsvára tartott hazafelé, amikor meglátta a földön fekvő férfit és az utcán állogáló tömeget. Ekkor találkozott az áldozat sokkos állapotban felé futó gyerekeivel, akik arra kérték, hogy segítsen rajtuk. A két lányt beültette a saját autójába a vele együtt utazó gyerekek mellé, majd mobiltelefonon megpróbálták elérni a gyerekek édesanyját, nagyszüleit – sikertelenül. Ezután az asszony felhívta az egyik olaszlisztkai ismerősét, akinek a házában meghúzódhatott az áldozat két gyereke. Pórék onnan vitték el őket. Az asszony közben a földön fekvő férfihoz ment és megnézte a pulzusát. Állítása szerint a brutálisan összevert tanár akkor még élt. Hívta a mentőket, akik azt válaszolták, hogy az egyik járművük már úton van.” *Részletek*>>

Október 18.

Az özvegy a lisztkaiakkal nem beszél. Rendőrök vigyázzák a falut a lincselés után – gyertyát gyújtottak a romák is

„Szögi Lajost szerették, tisztelték a tanítványai. Meghallgatta a gyerekeket, segített nekik, ha bajban voltak, és tudott velük nevetni. Ezt Halász László, a Kabay Általános Iskola igazgatója mondja, aki húsz évet dolgozott együtt elhunyt kollégájával.

– Az a fajta ember volt, aki a légynek sem tudott ártni. Példás családi életet élt – tárja szét tehetetlenül a karját Halász László, aki hozzáteszi: egy gyanakvó ember – érezve a veszélyt – talán elhajtott volna, s ha már biztonságban tudja magát és családját, értesíti a rendőröket.” (...)

Olaszlisztkán az utcabeli romák nem titkolják: félnek, bosszútól tartanak. Még tegnap is gyakran felelevenítették a vasárnap délután történeteket.

– Az volt a baj, hogy Kitti a baleset után beszaladt a házba, így a csattanás után a helyszínre érkezett férfiak nem látták őt sehol, ezért a tömegben lévők közül néhányan elváltak dühükben nekiestek a szerencsétlen sofőrnek – mondja egy idős asszony.

Stb., stb.

<http://www.nol.hu/cikk/421291/> (megtekintve: 2007. március 21.)

⁷ Svédországi kivándorlás: Százhuszonkét magyar kért menedékjogot Svédországban

NOL • Népszabadság Online • 2006. november 15.

Százhuszonkét magyar állampolgár kért politikai menedékjogot az elmúlt négy hétben Svédországban, megalapozott információk szerint további negyven család kikerzése várható. Ezt a külügyi szóvivő mondta szerdán Budapesten, sajtótájékoztatón.

Elsősorban Baranya megyéből, Pécs és Mohács környékéről érkeztek Malmöbe olyan magyar állampolgárok, akik saját elmondásuk szerint munkavállalási céllal vagy politikai menedékjogot kérni mentek – közölte Polgár Viktor. Az MTI kérdésére azt mondta, a külügyi tárca nem érdeklődött, ezért nem is tudja, romákról van-e szó. Megjegyezte: vannak jelek, amelyek alapján nem véletlen, hogy erről a két helyről utaztak ki magyar állampolgárok, és a háttérben valamiféle szervezés folyik.

A szóvivő kiemelte: a svéd menekültügyi hatóságok várhatóan a lehető legrövidebb időn belül lefolytatják ügyükben az eljárást és „a legvalószínűbb, hogy kitoloncolják őket Svédországból”. Hozzátette: a szóban forgó személyek nyilván nehéz anyagi és szociális helyzetük miatt választották a kiutazást, ám nincs sok esély arra, hogy a kérelmeket megalapozottnak találják, már csak azért sem, mert mindkét érintett ország tagja az EU-nak, ezért a kérelemnek rendkívül megalapozottnak kell lennie.

„Úgy tudjuk, elterjedt a hír, hogy aki kiutazik, és nem kap munkát, fejenként 30 ezer svéd koronás támogatásra lenne jogosult. Ez az információ természetesen nem igaz” – hangsúlyozta Polgár Viktor. Kiemelte: a kiutazók ott tartózkodásuk idejére kapnak segílyt, de ez csak a legalapvetőbb szükségletekre elég. A szóvivő tévhitnek nevezte azt is, hogy a Svédországba érkezők azonnal szociális segélyben részesülhetnek, mivel a jogosultság általában csak egy év munkaviszony, valamint az ez idő alatt befizetett tb-befizetések után alakul ki.

Mint elhangzott, a külügyminisztérium a stockholmi magyar nagykövetségen keresztül kapcsolatban áll a svéd állami szervekkel. A szóvivő azt mondta, mivel a politikai menedékjog bizalmas kérdés, ezért pusztán érdeklődnek a magyarok felől. Polgár Viktor kitért arra, hogy tudomásuk szerint Svédországban nincs olyan nagyszámú munkalehetőség, illetve igényjellegű munka, ami hozzáférhető lenne nagyszámú, kellő felkészültséggel nem rendelkező, svéd és angol nyelven nem beszélő külföldiek számára. Kérdésre válaszolva a szóvivő elmondta: aki a kint tartózkodó és politikai menedékjogot kérő 122 magyar állampolgár közül kapcsolatba kíván lépni a stockholmi magyar

nagykövetséggel, a konzullal, annak természetesen rendelkezésére állnak, és minden olyan ügyben, amiben ezt a jogszabályok lehetővé teszik, illetve amiben az emberiség ezt megkívánja, segíteni is fognak. Hozzátette: minden bizonnal azért éppen Malmö városába utaztak ki az érintett magyar állampolgárok, mert az egyik úgynevezett fapados, olcsóbb légitársaságnak van oda járata.

Polgár Viktor szolt arról, hogy a külügyminisztérium internetes honlapjára tájékoztatót tettek fel arról, Svédországban milyen szabályok vannak a foglalkoztatás területén.

Többségében roma származású az a mintegy 120 ember, aki Pécs és Mohács környékéről utazott a napokban Svédországba – közölte a Mohácsi Cigány Kisebbségi Önkormányzat elnöke az MTI-vel. Kovács István hangsúlyozta: a romák nem üldöztetés miatt, hanem a jobb élet reményében hagyták el az országot. Tájékoztatása szerint Baranya déli részén nagy a munkanélküliség, az amúgy is hátrányos helyzetű roma lakosság nehezen talál állást, nagy részük egyre nehezebben tudja fedezni megélhetésének legalapvetőbb költségeit is.

Kovács István úgy tudja: a következő két napon belül Mohács környékéről további 15-16 család tervezi, hogy Svédországba utazik. A repülőjegyeket már megvették, a gyermekeiket pedig kiírták az iskolákból.

A kisebbségi önkormányzat elnökének az a véleménye, hogy a szerencsét próbálók többsége vissza fog térni Magyarországra, szakképzettség és idegen nyelv ismeretének hiánya miatt ugyanis külföldön sem találnak könnyebben munkát, mint itthon.

A svéd és a magyar hatóságok együttműködnek a menedékkérők ügyében

Svédország és Magyarország együtt igyekszik tisztázni azokat a félreértéseket, amelyek a svéd menedékképpel kapcsolatban terjednek – mondta szerdán Stockholmban Andre Mkandawire, a svéd külügyminisztérium szóvivője. A magyar hatóságok szerint – fűzte hozzá – valamilyen szervezett csalárd tevékenység áll a háttérben.

A svéd bevándorlási hivatal szóvivője szerint olyan hírek kaptak lábra, amelyek szerint a menedékkérőket lakás és munkahely várja érkezésükkor. A hivatal – jegyezte meg Marie Andersson – (valóban) biztosít ellátást menedékkérőknek, de ez nem az Európai Unió tagállamainak polgáraitra vonatkozik.

Az eddig kezelt 27 eset közül egyben sem született jóváhagyó döntés – tette hozzá. Hivatalos források szerint több mint száz magyar állampolgár adott be kérelmet a svéd hatóságoknak menedékképpre az elmúlt hetek folyamán.

(forrás: MTI)

<http://www.nol.hu/cikk/424470/> (megtekintve: 2007. március 21.)

Nem kaphatnak menedékképpot

A svéd nagykövetség másodtitkárának fóruma Komló

A tájékoztatatlanság áldozatainak tartja a budapesti svéd nagykövetség másodtitkára az országába munka és segély reményében utazó magyar romákat. A diplomata egy komlói fórumon kijelentette: hazájában nem kaphatnak menedékképpot, és nincs esélyük arra, hogy az északi országban állást találjanak maguknak.

Komlórol eddig öt roma család utazott Svédországba a letelepedés reményében. Ám a városból és környékéről ezekben a napokban is többen készülnek arra, hogy – mohácsi és pécsi sorstársaikhoz hasonlóan – szerencsét próbáljanak. Ezért Komló vezetői úgy döntöttek: fórumot tartanak a skandináv állam kínálta lehetőségekről.

Itt *Johan Berglund*, Svédország magyarországi nagykövetségének másodtitkára elmondta, hogy a romák – uniós államból érkezőkként – nem kaphatnak menedékképpot. Eddig 250 magyarországi roma folyamodott menekültstátusért: 76 esetben már megszületett a határozat, és valamennyi kérelemre elutasító volt a válasz. Az elbírálásig – ez úgy négy-öt hét – ingyenes szállást és napi kétezer forintnak megfelelő koronát kapnak, ám ez a pénz csak a legszükségesebb élelmiszerekre elég. A menedékképpel elbírálása alatt munkát keresni nem lehet. Akinek elutasították a kérelmét, annak el kell hagynia Svédországot. A diplomata ugyanakkor megemlítette: arra van lehetőség, hogy valaki eleve munkavállalási szándékkal menjen Svédországba, ahol – mint elhangzott – a munkanélküliség hasonló arányú, mint nálunk. De csak annak van esélye munkát találni, aki beszél svédül vagy angolul, és keresett szakmája van. Ha egy külföldi nem talál állást Svédországban, és nem tudja igazolni, hogy van jövedelme az önfenntartáshoz, akkor kiutasítják.

A diplomata szolt arról is, hogy a svéd rendőrség vizsgálja, szervezi-e valaki – pénz fejében – a baranyai romák kiutazását. Eddig azonban ezt semmi sem bizonyította. De ezek a romák szervező nélkül is áldozatok – mondta Johan Berglund –, majd így folytatta: csak épp nem bűncselekmény, hanem a tájékoztatatlanságuk áldozatai.

A komlói fórumon *Takács László*, a Külügyminisztérium főosztályvezetője arról beszélt, hogy tárcája rendkívül kockázatosnak ítéli e családok kiutazását. Elmondta: betegség esetén csak sürgősségi ellátásra jogosultak Svédországban, s ott kint már most is van vizitdíj, aminek megfizetése alól nem mentesülnek.

Szajkó József komlói vállalkozó – a Lungo Drom elnökségének tagja – *tudósítónknak* azt mondta: nincs abban semmi, hogy magyar állampolgárok külföldön próbálnak boldogulni. A romák csak azt teszik, amit az orvosok, az ápolónők vagy a határon túl gyerekefelügyeletet vállaló fiatalok. Szajkó nem cáfolta, hogy a Malmöbe távozó nem a menekültstátusban vagy a svédországi munkavállalásban bíztak, hanem a segélyre számítva keltek útra. A roma vállalkozó erről így vélekedett:

– Mért baj az, hogy az itthon kevés pénzhez jutó ro-

mák elutaznak Svédországba, és ott felvesznek egy kis segélyt? Így egy-két hónapig legalább nem nélkülöznek. Kinek fáj ez?

<http://www.nol.hu/cikk/425697/> (megtekintve: 2007. március 21.)

⁸ levelezőlistán

⁹ „egyébként imádlak, tudod” – számítógépes rövidítéssel.

¹⁰ MSN-t . MSN: ang., röv., „Microsoft Messenger”; Windows operációs rendszerekhez elterjedt csetelős (beszélgetős) program.

¹¹ százalékkal

¹² próbáltam

¹³ Politically correct, ang. am. politikailag korrekt

¹⁴ Rulezz. Ang., szleng, „rules”, jelentése: uralkodik, dominál; valaminek az elsőbbségét és kiválóságát érzékeltető, többnyire számítógépes levelezésekben, beszélgetésekben használatos szleng kifejezés.

¹⁵ 'Úgyhogy' rövidítve

¹⁶ Román forradalom vásárhelyi eseményei http://ujhorizont.ngo.hu/2000_5/14.html (megtekintve: 2007. március 21.)

<http://www.hhrf.org/rmsz/05mar/050330.htm> (megtekintve: 2007. március 21.)

„1990 március 19-én Marosvásárhelyen egyes politikai erők sikeresen lerombolják az alig pár hónappal azelőtt kivívott szabadság és demokrácia eszméjét. Az akkori események háttere máig tisztázatlan. Nem derült fény arra sem, hogy kik és milyen mértékben szervezték meg a Görgény-völgyéből érkező feldühödött, felfegyverzett ellentüntetőköt, valamint hogy milyen szerepet játszottak a román belügyi szervek a konfliktusban. Az eljárás a '89 decemberében hivatalosan megszüntetett Securitate módszereire emlékeztetett, és sok emberben megfogalmazódott a kérdés, hogy vajon nem a felszámoltnak hitt román titkosrendőrség áll-e a provokáció hátterében? De hogy látta mindezt a kisember, Puczi Béla, marosszentgyörgyi roma, akinek életét, 10 évét határozta meg az, hogy a Marosvásárhely főterén tüntető magyarok segítségére sietett?”

– Szászrégenből az út Marosvásárhelyre Marosszentgyörgyön keresztül vezet. Az érkező románok hallatán Marosszentgyörgy központjában magyarok és cigányok

közösen kezdtek el barikádokat építeni, így várták a buszokkal érkező románokat.

– Elbarikádoztuk az utakat, mindenféle eszközökkel, és próbáltuk megakadályozni, hogy a románok bejussanak a városba. De már azelőtt tudtukon kívül sokan beérkeztek személygépkocsikkal. A románok részéről ez nagyon meg volt szervezve. Mikor mi megtudtuk, akkor szerintem már egy kicsit késő is volt. Próbáltuk megállítani az autókat, de buszokkal jöttek, tehergépkocsikkal, kövekkel, szerszámokkal: csákány, kapa, fejsze, ami csak létezik olyan fegyvernek való eszköz, mindennel meg voltak rakva az autók. A magyarság normális, csendes demonstrációra jött. Náluk nem volt egyéb csak olyan lécek, melyeket a parkokból a padokról esetleg fel tudtak szakítani, mert a város központjában nem volt semmi egyéb. Ennyi volt az egész szerszám, amit már csak akkor kezdtek el föltépní, amikor látták, hogy a románok már nem megállíthatók. A cigányok este érkeztek be a Bolyai utcába, és nagyon fel voltak készülve, hogy eldöntik annak a napnak a sorsát valahogy.

– Akkor hangzott el az a már-már legendává vált „Ne féljetek, magyarok, megjötték a cigányok!” felkiáltás.

– Igen, amikor megérkeztek a Bolyai utcába a cigányok, nem is tudták, hogy melyik oldalon vannak a magyarok, és akkor az egyik cigány azt kérdezte, „hol vagytok, testvérek?”, románul. A románok azt kiáltották, itt vagyunk. Hát, ha ott vagytok, akkor mi is jövünk – mondták. A másik cigány meg azt kiáltotta, hogy ne féljetek, magyarok, itt vannak a cigányok. Így nekifogtak és a románságot kezdték kiverni a városból.

– A vérengzést követően, március 26-án, Ion Iliescu aláírta a román hírszerző szolgálat, a Securitate utódszervezetének létrehozására vonatkozó dokumentumot. A marosvásárhelyi eseményeket tehát arra használták fel, hogy igazolják a hírszerző szolgálat szükségességét, mely megalakulása után pár nappal már hatékonyan működött. Így az eseményeket a hatalom megtorlása követte, mely elsősorban három marosszentgyörgyi romát és három magyar férfit érintett.”

(Puczi Béla tüntető, Marosvásárhely)

¹⁷ Szleng; jelentése: cigaretta, szivar, marihuánás cigaretta; főnévi igeneves alakja: spanglizni.

Székelyi Márton

Egy levélregény margójára

„Hülye vagy, fiam, már megint hülye vagy! És az is maradsz!” – szól a rossz szülő. Ebben aligha lehet vita bárkik között is: ha az ember gyermekének azt sugalmazzák, hogy már pedig ő hülye és szerencsétlen, béna stb., akkor komoly esélyei vannak egy felnőttkori neurózisra, és arra, hogy valóban egy igazi vesztes (mai közkedvelt anglomán szóhasználatnál élve) lúzer[°] lesz felnőttként. Óhatatlanul és akaratlanul, tudat alatt is azonosulni akar majd azzal, aminek és amilyennek látták vagy látni akarták, szerencsésebb esetben nem merő rosszindulatból, hanem csak rossz pedagógiai, szülői céltzatoktól vezérelve. Ekkor már pedig neki ez lesz a vezérelve: ő lúzer, az volt és az is marad.

Messziről indítottam? Aligha.

Meggyőződésem, hogy annyi más (szociológiai, történelmi, kultúrantropológiai, morális és értékrendszerbeli etc.) okok mellett a pszichológia fenti példázata igaz a – sajnos – ezeddig mindenkori cigánykérdés^{°°} esetén is: az ember alkalmazkodik ahhoz a szerephez, azokhoz az elvárásokhoz, amik „kívülről” jönnek. Ilyenek vagyunk mi, emberek az összes előnyével és hátrányával egyetemben.

Milyenek vagyunk még?

...akik csalódnak olykor.

Kőbányai János barátom a most megjelenő levélregény számomra levonandó tanulságait abban összegezte, hogy ideje az elválásnak: nem barát és barát, hanem a gyerekkor és a felnőttkor elválásának, önnönmagunkban végbemenő pszichológiai és biológiai tényezők tudomásulvételének. Szeretném hinni, hogy nem ennyire egyszerű (?) problémával van dolgunk e tárgyban. Meglehet, igaza van Jánosnak, azonban sajnálatosan – amiről ő nem tudhat – számomra jóval többről volt itt szó, mint egyszerűen arról, hogy ki hogyan tudja feldolgozni a felnőtté vá-

lás nem éppen kellemes érzését azzal együtt, hogy ez a mozzanat egyenként sem rövid idő, pláne hét fiatalembernél, akiknél minden más-kor történik, és hétféleképpen élük, éljük meg azt. Az megint egy érdekes kérdés, hogy ki hogyan éli meg azt, hogy *felelősséggel* tartozik önmagáért és a mindenkori másikért. És a majdan születő, majd felnövekvő, apává és anyává váló gyermekeinkért. Így tehát nem másért, mint – a Múlt megszívlelendő tanulságait levonva – minden ember számára egy szebb és élhetőbb Jövőért.

Közel tíz esztendeje vagyunk közeli barátok. A gimnázium első perceitől kezdve. Azóta történelemszakkollegisták, kínai szakos hallgató, politológus-szociológus hallgató, no meg egy jogász is. Történt pedig, hogy létrehoztunk egy levelezőlistát az interneten, amelynek a segítségével szabadidős programokat, különböző érdekességeket vagy éppen jópofa leveleket, internetes oldalakat játszva könnyedséggel tudunk egyszerre egymásnak ajánlani és egymással megbeszélni. Olykor ajánlunk egymásnak „rosszpofa viccet” is. Ahogy most is történt...

Azóta sajnos nem beszélünk erről a témáról. Pedig kellene. Ez lenne a mi dolgunk, emberek; egy szebb és élhetőbb Jövőt építeni, a Múlt megszívlelendő tanulságait levonva, végre.

Székelyi Márton

[°] Looser, ang., jel.: vesztes, átv.: (örök) vesztes, szerencsétlen, ügyifogyi ember.

^{°°} Sokakkal egyetértve magam úgyszintén azon a véleményen vagyok, hogy a „roma” kifejezés nem szerencsés, hanem álságos és őszintétlen, szemforgató, így alkalmatlan az említett kisebbség megjelölésére. A „cigány” megjelölés pontos és – nem szövegkörnyezetéből kiragadva – megfelelő és helytálló kifejezés.